1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 102.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

ZATURDAG 23 DECEMBER

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Bij deze Courant wordt een *BIJVOEGSEL* gratis uitgegeven.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen op Woensdag den 27 December 1854 des avonds te 7 uur.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de provincie Drenthe, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat door Heeren Gedeputeerde Staten in dit gewest is bepaald: dat de Jagt in deze provincie den 30sten der loopende maand, en het vangen van waterwild, aangeduid in art. 17 der wet van 6 Maart 1852 (Staatsblad no. 47) met slagnetten den 15den Maart aanstaande des avonds met zons-ondergang zal worden gesloten. En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze in de *Provinciale Drentsche en Asser Courant* opgenomen en, door de zorg der Gemeentebesturen, worden afgekondigd en aangeslagen, ter plaatse waar zulks te doen gebruikelijk is.

ASSEN, den 22 December 1854.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

DE COMMISSARIS DES KONINGS in de provincie Overijssel,

Gelezen eene missive van den Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in het 4e district van 28 November jl. no. $\frac{2102}{5}$ houdende voorstellen ten aanzien van de sluiting van de Groote Rijkswegen mitsgaders van de provinciale kunstwegen, voor zware vrachten, gedurende den aanstaanden winter, wanneer die maatregel bij invallend dooiweder, noodzakelijk wordt.

Gelet op de resolutie van Heeren Gedeputeerde Staten, van den 30 November jl., 3e afdeeling no. $\frac{5768}{2035}$

BESLUIT:

te bepalen:

1o. dat gedurende den naderenden winter, bij invallenden en doorgaanden dooi, de provinciale kunstwegen zullen worden gesloten voor alle vrachtwagens of andere middelen van vervoer, met meer dan *vijfhonderd Nederlandsche ponden* geladen, alsmede diligences voor meer dan negen personen, met welke laatstgemelde rijtuigen geene meerdere goederen mogen worden vervoerd, dan die welke het aan iederen passagier volgens het reglement vergund is met zich te nemen;

2o. dat de tolgaarders en andere beambten van het bestuur der wegen, voor de stipte naleving van gemelde bepalingen naauwkeurig zorg zullen dragen, wordende zij bij deze gemagtigd, en gelast, om gedurende den aanstaanden winter, telkens, bij invallenden en doorgaanden dooi, op de eerste aanzegging van den betrokken opzigter der wegen, alle zoodanige rij- en voertuigen, waarvan zij bij gemis van weegbruggen de zekere overtuiging hebben, dat ze met meer dan het hierboven bepaalde gewigt zijn bevracht of diligences voor meer dan negen personen, ingerigt, niet te laten doorrijden, maar voor de zoodanige de tolboomen gesloten te houden, tot zoolang het te zware gewigt daarvan is afgenomen, hetwelk als dan met afzonderlijke middelen zal worden vervoerd.

3o. enz.

ZWOLLE, den 7 December 1854.

De Commissaris in de Provincie Overijssel,
C. BAKKER.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der gemeente Assen, Gelet hebbende op de aanschrijving van heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie in do. 13 December, jl. no. 8, doen te weten, dat, tot wering der longziekte van den veestapel is bepaald, dat runderen uit andere provincien in Drenthe wordende ingevoerd, bij den invoer moeten zijn gedekt en en gedurende drie maanden daarna gedekt moeten blijven door een getuigschrift, voor ieder rund afzonderlijk afgegeven door een erkend rijks veearts en door den Burgemeester der betrokkene gemeente voor deugdelijk en echt verklaard, inhoudende behalve de vermelding van de soort, de kleur en den ouderdom van het vee, de verklaring; dat de stal, waarvan het afkomstig is, niet met de longziekte is besmet en het vee gezond is. Wordende diensvolgens de belanghebbenden, die vee uit andere provincien in Drenthe invoeren of in hun bezit hebben, en daarbij het voorgeschrevene niet in acht nemen of genomen hebben, opgemerkt, dat zij verpligt zullen zijn het naar de plaats van herkomst terug te voeren, opdat aan de voorschriften worde voldaan, vermits eene verklaring van een veearts uit Drenthe, dat het vee gezond is, niet voldoende is, omdat dezelve geene waarborg oplevert dat de stal of weide, waarvan het vee herkomstig is, niet met de longziekte is besmet; en voorts, dat aan de politiebeambten dezer gemeente de noodige waakzaamheid is aanbevolen, opdat de gemaakte bepalingen worden nageleefd.

ASSEN den 18 December 1854.

Burgemeester en Wethouders en.
De Burgemeester H. J. OOSTING,
De Secretaris KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

21 *Dec.*

Op 8 December werd, zooals wij reeds hebben gemeld, in het Vatikaan de onbevlekte ontvangenis van Maria geproclameerd.

Te half negen waren alle Kardinalen, Aartsbisschoppen en Bisschoppen in hunne pontifikale kleeding in de Sixtijnsche kapel op het Vatikaan vergaderd. Men zag er prelaten uit Italie, Oostenrijk, Frankrijk, Belgie, Engeland, Spanje, Portugal, de Nederlanden, Beijeren, Pruissen, Griekenland, Amerika, China, uit de Stille Zuidzee enz. enz., ten einde de stem van den zoogenaamden opvolger van Petrus te hooren.

Toen de Opperherder in de kapel was gekomen en zijn pontifikaal gewaad had aangetrokken, zette zich de processie in beweging, om langs den vorstelijken trap in de baseliek van het Vatikaan af te dalen, terwijl gedurende die processie de litanie van alle Heiligen werd gezongen. Daarna plaatste de Paus zich voor den troon, omringd van de 12 oudste Aartsbisschoppen, en een oogenblik later rigtte de Kardinaal Macchi tot den Paus in het latijn de volgende woorden:

„Hetgeen de Catholieke kerk, H. Vader, vurig verlangt en sedert zoo langen tijd door hare wenschen te kennen geeft, is, dat uw hoog en onfeilbaar oordeel over de onbevlekte ontvangenis van de Allerheiligste Maagd Maria, de Moeder van God, eene beslissing geve, welke voor haar eene vermeerdering van lof, van glorie en van vereering zij. Uit naam van het H. Collegie van Kardinalen, der Bisschoppen van de gansche Catholijke wereld en van alle geloovigen, smeeken wij nederig en dringend, dat de wenschen der kerk mogen vervuld worden bij deze plegtige viering van het feest der ontvangenis van de gelukzalige Maagd. Laat het u dan behagen, terwijl de Heilige offerande zal worden opgedragen in dezen tempel, gewijd aan den Prins der Apostelen en te midden van deze indrukwekkende vereeniging van het H. Collegie van de Bisschoppen en van het Volk, uwe Apostolische stem te verheffen, Heilige Vader, en dat dogmatieke decreet af te kondigen der onbevlekte ontvangenis van Maria, 't welk eene oorzaak van vreugde zal zijn voor den Hemel en de grootste blijdschap voor de aarde."

De Paus beantwoordde onmiddelijk deze uitnoodiging, maar verklaarde, dat hij, voor de bede tot hem gerigt, te verhooren, eerst den bijstand der Heilige Geesten moest inroepen. De geheele menigte zong toen met de zangers van den Pauselijken kapel den hymnus en daarop verkondigde Pius IX: „*dat het een geloofs-dogma is, dat de welgelukzalige Maagd Maria, van het eerste oogenblik harer ontvangenis af, door een voorregt en eene buitengewone genade Gods, krachtens de verdiensten van Jezus Christus, Verlosser van het menschelijk geslacht, bewaard is gebleven en in veiligheid gesteld voor alle besmetting der erfzonde.*"

Naauwelijks had de Paus de laatste woorden gesproken, of het kanon van het kasteel van St. Angelo deed de stad weergalmen van de heugelijke gebeurtenis en alle klokken werden geluid, terwijl Apostolische protonotarissen en de promotor des geloofs het proces-verbaal der plegtige handeling opmaakten.

De Paus kroonde het beeld der Heilige Maagd in de Sixtijnsche kapel met eene gouden kroon en des avonds was de geheele stad prachtig verlicht. De propaganda tot verbreiding van het R. Catholijk geloof hield bij deze gelegenheid vergaderingen, die ook door Bisschoppen uit de Nederlanden werden bijgewoond.

De Aartsbisschop van Utrecht heeft in een herderlijken brief uit Rome de Pausselijke uitspraak nopens de onbevlekte ontvangenis aan zijne leeken medegedeeld.

Nopens de kerkelijke plegtigheden in 't begin dezer maand te Rome gevierd, spreekt men ook van eene dienst in de kapel van St. Pieter, waarin 200 Bisschoppen assisteerden. Het sacrement werd door den Paus gedragen. De kerk was van binnen afgezet door *soldaten* en door de wacht der edelen. Elke Bisschop droeg eene brandende waskaars.

Het *Fransche garnizoen* zorgde inmiddels voor de bewaring der openbare orde in de stad der zeven heuvelen.

De, zoo men zegt, democratische President van N. Amerika heeft zijne boodschap aan het Amerikaansche Congres uitgevaardigd.

Europa was zeer nieuwsgierig naar dat staatstuk.

Men weet toch dat de Amerikaansche diplomatische agenten in verschillende Rijken een zeer bedrijvigen, ja dreigenden rol hebben gespeeld, en dat het jeugdige Amerika wel eens spreekt als iemand die meer zijne krachten dan zijn verstand raadpleegt. Dit moge niet wijs zijn, zeker is het toch, dat hij, die zich tegenover zulk een Rijk in eene eenigzins vijandige houding ziet geplaatst, wel op zijne hoede mag zijn. Wij denken hier aan het gebeurde met Gibson. Het gevoelen echter van velen, dat deze geschiedenis, waarover zoovele pennen in beweging werden gebragt hoewel hier door de oppositie tegen het Ministerie en bepaaldelijk tegen den Minister van Buitenlandsche Zaken misschien meer dan in Amerika zelve, bij de hoogste Magt in N. Amerika van zeer ondergeschikt belang zou worden geacht, schijnt zich te bevestigen, althans in de boodschap van President Pierce, die de Buitenlandsche Zaken geenszins met stilzwijgen voorbij ging, vindt men niets aangaande dien Amerikaanschen avontuurier of Robison Crusoe gezegd.

Intusschen is dat staatsstuk niet zoo geheel duidelijk gesteld: Het spreekt van „eene neiging van eenige Europeesche Regeringen om zich in de Amerikaansche staatkunde te mengen," terwijl er zelfs waren „die beproefden over te gaan tot willekeurige maatregelen." Het deelde mede, dat men Amerika trachtte over te halen om zich te mengen in geschillen aangaande het „evenwigt."

Maar, zegt het, onze wijze staatkunde wist alle gewaagde verbindtenissen te vermijden. *Wij willen niemand aanranden, want wij zijn bij uitstek vredelievend.* Die beschouwingen moeten elke vrees verbannen, die in sommige gemoederen mogt zijn ontstaan.

Verder zegt de boodschap, dat Amerika het stelsel: „afschaffing van kaperbrieven" niet kan aannemen; het zal dit doen als Europa goedkeurt dat particulier eigendom niet wordt genomen door vijandelijke kruisers.

Wat de zaak van Soulé in Frankrijk betreft, daar was misverstand. De Fransche Regering had geen plan om genoemden diplomaat den doortogt door het Rijk te beletten. En wat de tegenwoordige Regering van Spanje betreft, de President hoopt, dat die meer gezind zal zijn, om aan Amerika's billijke wenschen te voldoen.

Men ziet hieruit, dat de taal van den President, hoewel veel stof tot nadenken gevende, toch niet bepaald oorlogzuchtig is en gewis veler verwachting niet voldoet.

Van eene demonstratie tegen Java ter zake van Gibson waarvan eenige N. Amerikaansche Staten hebben gesproken en die hier zooveel opzien baarde, is dus geen woord gerept en men mag er dus in zien meêr eene uiting van Amerikaansche dagblad-aanmatiging en grootspraak dan eene meening van de Regering.

Wij spreken later nog wel eens van de aanspraak van Generaal Pierce. De Europeesche pers zal gewis dit staats document onder het ontleedmes nemen en elke nu nog schijnbare onbestemde of raadselachtige uitdrukking tot meerdere klaarheid brengen.

't Engelsch Ministerie maakte eene kabinets-kwestie van het wets-ontwerp op de werving van vreemde militairen, doch dit belette niet, dat zich eene groote meerderheid bij de tweede lezing, daartegen verklaarde en wel 202 stemmen, eene meerderheid van 39 stemmen was er voor. Velen vonden het vernederend voor Engeland, dat het vreemdelingen in dienst nam. Palmerston was zeer geraakt over den tegenstand, dien het ontwerp vond, wijl zulks kwalijk te rijmen was met den kreet van oorlog, oorlog!

Het schijnt, dat het Engelsche Ministerie nog geld genoeg heeft, om vooreerst den oorlog voort te zetten, althans aan het Parlement werd tot nog toe geen voorstel gedaan tot nieuwe geldheffing. Eene propositie, om de goederen van hen, die in den oorlog sneuvelen, vrij te stellen van successie-regten, werd door het Ministerie bestreden, als ook het voorstel, om een *dankdag te houden voor de behaalde overwinningen!*

Zeer verstandig.

De voorsteller was waarlijk oorlogzuchtiger dan het oorlogzuchtig Ministerie zelf!

Frankrijk zou hebben aangeboden, om zooveel troepen naar het tooneel des oorlogs te zenden als noodig was. Inderdaad een stout aanbod. En — zoo werd in 't Engelsch parlement verzekerd — bij de Engelsche regering was het denkbeeld zelfs niet opgekomen, om voor het transport dier troepen met hare schepen, eenige geldelijke vergoeding te vragen. Die verklaring — zoo zegt men — werd levendig toegejuicht.

Welke verdienste in zulk een aanbod zou kunnen liggen, is gewis voor velen een diep geheim. Menigeen zou meenen, dat dit eene dure pligt was.

In Frankrijk is men over 't algemeen weinig te vreden met de berigten uit de Krim, en Canrobert vraagt dringend versterking, wijl ook Mentschikoff zoo veel hulptroepen erlangt. Dat Liprandi de hoogten van Balaklava zou hebben verlaten is door eene telegrafische dépêche gemeld, doch men vermoedt dat die dépêche in een of ander Parijsch bureau is gemaakt!

Gedurig doet de bezetting van Sebastopol in kleine afdeelingen uitvallen, die steeds met succes worden bekroond. Met de grootste stoutmoedigheid vallen zij bij nacht en ontijd in de werken der belegeraars en vernagelen daar kanonnen en dooden zoo veel Engelschen en Franschen als maar eenigzins mogelijk is.

De toeleg van het Westen blijft echter om Sebastopol te doen vallen voor nieuwjaar, al is de prijs daarvoor nog zoo groot. Men mag er dus een verschrikkelijk bloedbad verwachten, want het garnizoen is talrijk en sterk. Voedsel heeft het in overvloed, want de opene communicatie staat toe dat er alles in groote ruimte en verscheidenheid wordt ingevoerd.

En gesteld — Sebastopol viel, wat dan? Gewis eene batailie. Men had eerst gedacht, dat eene veldslag de bestorming zou voorafgaan, doch men schijnt van gedachte veranderd. In allen gevalle moet Mentschikoff den slag ook willen accepteren.

Nopens de vredes-onderhandelingen en tractaten-fabrijkaadge wordt nu gemeld, dat Engeland en Frankrijk aan Oostenrijk eene toepasselijke verklaring van den tekst van het tractaat hebben gezonden, en dat de Oostenrijksche Regering daarop onmiddelijk over die toelichting heeft beraadslaagd.

Een wonderlijk berigt!

Eerst spreekt men gewoonlijk over eene zaak, en is men het daarover eens geworden, dan maakt men daarvan den tekst en teekent die. Zoo was het, dachten wij ook hier geschied, maar hier schijnt het te blijken, dat er eerst een tekst is gemaakt en geteekend, waarover men later onderhandelt!

Is het daarom, dat Lord Russel zulk eene wonderlijke beschrijving gaf van het tractaat — eene beschrijving waarvoor een burgerlijk verstand stil stond?

Onder de vertelsels van den dag, althans wij houden het er voor, behoort ook, dat de Keizer van Oostenrijk geene Russische decoratien meer draagt en, wat natuurlijk zou zijn, dat voorbeeld zou worden gevolgd door de ambtenaren. Is dat waar, dan stelt Keizer Frans Jozef er wel prijs op, om zijn redder uit angst en nood te krenken. Overigens maakt Oostenrijk thans veel militair vertoon. Troepen trekken regts en links, en de Keizer doet als Nicolaas I — hij inspecteert dagelijks een gedeelte zijner heirscharen. Is nu de Oostenrijksche Keizer wezenlijk niet van harte Westersch-gezind, dan doet hij toch veel en zeer kostbare moeite om zoo te schijnen. Wij erkennen openhartig geen hoogte te hebben van de Oostenrijksche staatkunde en bedoelingen. Dat Keizer Frans Jozeff zich inderdaad gereed maakt om den Czaar met de wapens aan te vallen, als deze de 4 hoofd-voorwaarden tot den vrede, niet gaaf en spoedig aanneemt, is voor ons echter nog ongeloofelijk.

Maar er is zoo veel ongeloofelijks geschied!

Graaf Zichy vertrok van Weenen naar Petersburg, om daar kennis te geven van het of- en defensief tractaat, gesloten tusschen het Westen en Oostenrijk.

Deze Staatsman is zeer gezien bij den Czaar, en men begrijpt dus met welk eene genoegelijke commissie hij is be-

last! Zoo iets was, dunkt ons, beter aan een wild vreemde toevertrouwd. Of moet hij bij de overhandiging van dat vijandelijk document ook nog mondeling het een of ander zeggen, dat den Czaar minder onaangenaam is?

Zoo denken sommigen, die als wij gelooven, dat de beide Keizers elkanderen ook nog wel het een en ander doen weten, 't welk niet aan de klok behoeft te komen.

Pruissen wil het tractaat van 2 December niet teekenen, doch afzonderlijk onderhandelen met het Westen. Pruissen zoekt zijwegen en achterdeuren!

Ook de Bondsdag is in volle activiteit en couriers draven dagelijks de poorten van Frankfort uit en in.

Hoe 't zij — dat de Czaar de 4 bekende voorwaarden aanneemt, zoo als het Westen die stelde, gelooven wij *niet* — dat het Westen den oorlog wenscht, gelooven wij *wel*, en dat het voorjaar van 1855 groote gebeurtenissen doet verwachten, is hoogstwaarschijnlijk. Maar er is Eén, die alles beheerscht en die de harten, ook der magtigste Potentaten, leidt naar Zijnen wil. Hij kan op 't onverwachts licht geven in de donkere toekomst, en in deze toekomst, die nu naar onze berekening, van zooveel onheil zwanger gaat, de wereld verblijden door de liefelijke stralen van de zon des vredes.

Mogt dat liggen in Zijn wijzen en altijd goeden raad!

In Italie is het steeds onrustig.

Dat doet de Czaar! roepen zij, die overal den Geweldiger met knoet en domper zien.

22 *Dec.*

Berigten uit Constantinopel van 7 dezer bevestigen, dat aan Omer Pacha bepaaldelijk bevel is gezonden, om zich met een gedeelte van zijn leger naar de Krim te begeven. Ismaël Pacha is benoemd tot opperbevelhebber over de troepen, die aan den Donau blijven.

Uit Petersburg schrijft men, dat het sluiten van het verdrag van 2 Dec. aldaar met onverschilligheid zou zijn vernomen; men hield hetzelve voor eene ijdele demonstratie, evenals de vroegere verdragen.

Men kan zich te Petersburg wel groot houden, maar hoe men het verdrag ook opvat, het heeft altijd eene strekking tegen Rusland ten gunste van het Westen.

Het sluiten van een tractaat van alliantie tusschen Sardinie, Engeland en Frankrijk, wordt meer en meer waarschijnlijk, zelfs zegt men, dat er met Belgie onderhandeld wordt over eene toetreding tot het verdrag van 2 Dec.

De gewapende toestand, waarin een groot deel van Europa verkeert, is niet gunstig voor de handhaving van de vrijheden des volks. Militair gezag is in den regel aan het gezag en de regten des volks vijandig, en vereenzelvigt zich uit deszelfs aard eerder met despotisme, want wat is de militaire tucht anders dan despotisme; de korporaal evenzeer als de generaal is in zijn kring een despoot. Onder krijgsrumoer en wapengekletter mogen dan ook de volken, die eenmaal het bezit van regten en vrijheden verworven hebben, wel toezien, dat deze niet weder verloren gaan. 1848 bragt aan Pruissen eene vrij liberale constitutie; hoe verder echter Pruissen zich van 1848 verwijderde, hoe meer ook de constitutie weder dat liberale verloor, en thans verneemt men, dat de Pruissische Eerste Kamer met 89 tegen 13 stemmen besloten heeft, dat alle artikelen der constitutie zullen worden opgeheven, die aan de burgers de vrije beschikking over hunne goederen waarborgen. Gelijktijdig worden de heerlijke en andere soortgelijke regten hersteld. Jammer, dat zoo spoedig ook het goede, dat 1848 bragt, weder wordt afgebroken.

Oostenrijk drukt zwaar op Hongarije, en het heeft thans weder een maatregel genomen, die niet zal strekken om de Hongaren aan zich te verbinden; bij de invoering n.l. van een algemeen wetboek in Hongarije, is de Duitsche taal, die een groot deel van het land niet verstaat, als officiële taal verklaard, waarin voortaan alle acten, registers enz. moeten geschreven worden.

In Italië klaagt het volk over hooge belastingen en hooge prijzen der levensmiddelen. En toch zijn de Regeringen verpligt de belastingen te verhoogen of nieuwe in te voeren. Men kan begrijpen, met welke gewaarwordingen het volk deze maatregelen begroet. De Paus heeft voor eenigen tijd eene nieuwe belasting uitgeschreven; de Hertog van Toskane heeft eene belasting op het rundvleesch gelegd; de Hertogin van Parma heeft de zegelbelasting verhoogd. De Fransche en Oostenrijksche bajonetten houden alleen eene geheele omkeering op het schiereiland tegen, en de Mazzinisten verbeiden met verlangen het oogenblik, dat de oorlog zulk eene uitbreiding zal erlangen, dat de Oostenrijksche en Fransche troepen op het tooneel des oorlogs gebezigd moeten worden.

Het Engelsche volk behoudt toch steeds zijne eigenaardigheid. Het kersfeest is een feest, dat de meestbehoeftige in Engeland, zoo mogelijk, met een gebraden gans en een plum-pudding viert. Om de Engelsche troepen althans niet van dit laatste verstoken te doen blijven, wordt berigt, dat de *Isabella II*, rijkelijk bevracht met plum-puddings, naar de Krim is vertrokken. Dat schip neemt ook als geschenk voor het leger, eene bibliotheek van 10,000 deelen, mede.

Te Toulouse hebben de dames zich vereenigd om eene inschrijving te openen, ten einde aan de Fransche soldaten 100,000 paren sokken te doen toekomen, die hun zeker uitnemend zullen te stade komen, daar zij, mag men de berigten gelooven, nog al in de gelegenheid zijn, om natte voeten te krijgen.

Particuliere berigten schilderen den toestand van het Engelsche leger toch als bijna ondragelijk, het water staat op sommige plaatsen een voet hoog in het kamp. De tenten beschutten niet meer voor den regen en laten het water overal in.

De Onderkoning van Egypte heeft voor eenige dagen aan eene Fransche maatschappij concessie verleend tot doorgraving van de landengte van Suez: die concessie is voor 99 jaren gegeven; deze reusachtige arbeid moet in vijf jaren voltooid zijn. Inderdaad een allergewigtigst werk; de waterweg van Europa naar Indie zal er de helft door bekort worden.

Eene dépêche uit Kopenhage van 18 dezer, meldt, dat de zittingen der tweede kamer dien dag geopend zijn. De ministerpresident, de heer *Bang*, las de openingsrede, die door een negenmaal herhaalde kreet van: Leve de Koning! gevolgd werd. Tot president koos de Kamer den heer *Rosswit*.

De Deensche kamer bestaat uit 30 boeren, 10 landeigenaren, 2 boekverkoopers, 3 eigenaars van huizen, 4 fabrikanten, 3 werklieden, 7 prot. leeraars, 3 professoren, 2 beambten, 1 regter, 7 schoolmeesters en 8 dagbladschrijvers.

In Denemarken schijnt de harmonie tusschen Koning en Volk hersteld te zijn; den 18 dezer des avonds had er te Koppenhage eene optogt met fakellicht plaats. In weerwil van het zeer ongunstige weder, namen 5000 personen aan de manifestatie deel, die ten doel had, den koning hulde te brengen, bij gelegenheid van de verandering van het ministerie en de opening van den nieuwen rijksdag. De menschenmassa, die zich in de straten en in de rijbaan van Christiansburg had opeengehoopt, was onafzienbaar. Negenmaal weergalmde de kreet: *Leve de Koning!* door die duizendtallen aangeheven, door de lucht. De geestdrift was onbeschrijfelijk. De koning betuigde in eenige hartelijke woorden zijnen dank. Alles liep in de beste orde af.

Meer nieuws is er niet.

Alleen dit tot besluit:

Sebastopol was op 14 December j.l. nog eene Russische vesting. De Generaals Dannenberg en Liprandi zouden bij den Czaar in ongenade gevallen zijn, omdat de Grootvorsten, bij hun bezoek in de Krim, zeer gegronde aanmerkingen tegen hun commando hadden; zij zouden afgezet worden; misschien zijn zij, naar Russische mode, reeds op weg naar Siberie.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GEN.

In de morgenzitting van Maandag j.l. zijn de beraadslagingen over Hoofdst. XI der staatsbegrooting (*Kolonien*) voortgezet en is dit Hoofdstuk ten slotte met 44 tegen 15 stemmen aangenomen. Tegen stemden de heeren *Hugenholtz*, *Reinders*, *ten Cate*, *van Bosse*, *van Eck*, *de Lom*, *Dullert*, *Anemaet*, *Zijlker*, *van Hoëvell*, *Thorbecke*, *Huguenin*, *Sloet*, *Strens* en *van der Veen*. In de avondzitting is Hoofdst. XII (*Onvoorziene Uitgaven*) met 51 tegen 3 stemmen aangenomen. Tegen de heeren *Anemaet*, *van Hoëvell* en *van der Veen*. Hiermede is de geheele begrooting van uitgaven goedgekeurd, behalve hoofdstuk VIII (*Marine*). — Daarop zijn achtervolgens aangenomen: 1o. Het wets-ontwerp, houdende begrooting van de gevangenen. 2o. Het ontwerp, houdende voorloopige bepalingen omtrent de regterlijke indeeling van het Haarlemmermeer. 3o. Het ontwerp tot onteigening van gronden ter uitbreiding van het station van den Rijnspoorweg te Arnhem. 4o. Het ontwerp tot verhooging van hoofdstuk V der Staatsbegrooting voor 1854 (kosten van den Haarlemmermeerpolder). 5o. Het ontwerp tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor 1855. — Aangenomen met algemeene stemmen. 6o. Het ontwerp tot vermindering der regten op den invoer van granen en andere levensmiddelen. — *Aangenomen* met algemeene stemmen. 7o. Ontwerpen tot bekrachtiging van provinciale opcenten, als: voor de provincie *a* Gelderland; *b* Zuid-Holland (twee ontwerpen); *c* Noord-Holland; *d* Zeeland; *e* Utrecht; *f* Friesland; *g* Groningen; *h* Drenthe (twee ontwerpen); *i* Limburg; *j* Overijssel (twee ontwerpen). 8o. Het ontwerp tot inkoop en amortisatie van nationale schuld.

In de zitting van 20 dezer is ingekomen een wetsontwerp tot wijziging van sommige bepalingen der wet van 12 April 1850 nopens de brievenposterij. De kamer heeft de kredietwet voor de marine aangenomen, alsmede de wet op de middelen, met 47 tegen 13 stemmen. Tegen stemden de heeren *van der Veen*, *Zijlker*, *Dullert*, *Hugenholtz*, *van Eck*, *van Hoëvell*, *Jespers*, *Thorbecke*, *Anemaet*, *van Wintershoven*, *Hengst*, *de Lom* en *Strens*. De Kamer is op reces gescheiden tot 13 Februarij e.k.

Ten opzigte der ongeregeldheden, die op de militaire academie te Breda hebben plaats gehad, vernemen wij, dat zij veroorzaakt zouden zijn door een twist tusschen een paar sergeants, bij de school geplaatst, en twee kadets, die den rang van korporaal hadden, en ten gevolge van dien twist waren gedegradeerd. De jongelieden moeten partij voor hunne kameraads getrokken hebben en zich op de sergeants hebben gewroken, waarna zij zich in de amusementszaal hebben gebarricadeerd. De kadets van het vierde jaar zouden niet aan die ongeregeldheden hebben deelgenomen.

— De *Berliner Kirchenzeitung*, en na deze de *Zeit*, berigten het volgende uit Ofen: „De (protestantsche) aartshertogin *Dorothea*, weduwe van den laatst overledenen Palatijn van Hongarije, had voor de kleine protestantsche gemeente te Ofen eene kerk laten bouwen, en aan den daarbij aangestelden predikant eenige bijbels voor arme ledematen geschonken. Andere protestanten, waaronder ook Engelsche zendelingen, hadden mede eenige bijdragen tot dat einde geleverd, zoodat de kerk in het bezit van 121 exemplaren der Heilige Schrift was. De directeur van policie heeft deze exemplaren, met uitzondering van één enkel, waaraan, volgens zijn zeggen, de predikant genoeg had, doen verscheuren en naar den papiermolen gezonden, en de opbrengst daarvan, ten bedrage van 21 kreutzer, aan de protestantsche gemeente doen toekomen, waarvoor de predikant een kwitantie heeft moeten afgeven. — Die kwitantie — voegt het blad er bij — is een veel beteekenend stuk."

— Men schrijft uit Zelhem: In de afgeloopene week had er binnen deze gemeente een treffend voorval plaats. De beide alhier gestationeerde veldwachters deden op den 12 dezer hunne gewone surveillance, en ontmoetten op ongeveer een half uur afstand van het dorp eenen persoon, welke eenige zakken met lompen op eenen kruiwagen had. Op hunne vraag, aan wien deze zakken behoorden, noemde deze persoon zekeren *B. W.*, even als hij inwoner dezer gemeente, die zich op eenigen afstand achter hem bevond. De veldwachters riepen daarom den eigenaar toe zich te haasten, daar zij hem gaarne eens wenschten te spreken. *B. W.* had daarop geantwoord, dat hij dadelijk kwam, doch eerst eene noodzakelijke boodschap moest doen. Zijn lang wegblijven deed echter bij de veldwachters argwaan ontstaan, weshalve zij hem opzochten; doch hoe groot was hunne verschrikking, toen zij den persoon bewusteloos op den grond uitgestrekt vonden; hij had zich namelijk door middel van een mes de luchtpijp en den slokdarm afgesneden, hetwelk noodzakelijk eenen onmiddelijken dood ten gevolge moest hebben. Men gist, dat deze wanhopige daad door hem verrigt zoude zijn, door dat men vermoedde dat hij medepligtig zoude zijn aan eenen diefstal met inbraak, gepleegd in eene timmerschuur van den HoogWelGeb. heer *van der Heijden van Baak*, in den nacht van den 29 op den 30 November jl.

— Er is — zegt de Overijssel — bij de Russische ambassade te 's Gravenhage gelegenheid, om als officier van gezondheid in dienst te treden bij het Russische leger in de Krim, waar men de keus heeft tusschen de kogels, de cholera, den typhus of den hongesnood.

— De arrondissements-regtbank te Haarlem heeft 21 dezer uitspraak gedaan in de zaak van jhr. *M. Salvador* en *S. Fongers*. De beide beklaagden zijn schuldig verklaard aan de hun ten laste gelegde feiten, en veroordeeld: de eerste, tot eene gevangenisstraf van vier maanden, twee geldboeten van *f* 500 en *f* 300, en verlies der burgerregten gedurende zeven jaren; en de tweede, tot eene gevangenisstraf van drie maanden, twee geldboeten van *f* 100 en *f* 50, en verlies der burgerregten gedurende vijf jaren; voorts beide in de kosten.

's Gravenhage, 23 Dec. Naar men verneemt zal door Z. M. in de eerste dagen der volgende maand, een groot bal van ongeveer 600 personen, gegeven worden.

's Hertogenbosch, 20 Dec. Op den 13den dezer maand meldde zich bij den heer officier van Justitie aan zekere *J. v. H.*, voorgevende te zijn *Willem van Rooij*, ten einde een aan den laatste opgelegde gevangenisstraf te ondergaan, bij wanbetaling van boete en kosten, waartoe hij was veroordeeld. Het toelatingsbriefje was verleend, en daarmede betrok *H.* zijne gevangenis, in het huis van arrest. De heer officier kreeg echter de lucht van deze persoonsverwisseling en liet den 15den den waren schuldigen *W. van Rooij* te Nuland arresteren, en nevens zijnen plaatsvervanger opsluiten. Tegen beide verneemt men, is alsnu een bevel tot gevangenneming uitgevaardigd, en zullen zij eene vervolging ter zake dezer bedriegerij van de justitie ondergaan.

Groningen, 21 Dec. Gisteren werd aan de Hoogeschool alhier bevorderd tot doctor in de regten de heer *C. L. Wedemeijer* van Wedde, na het verdedigen van Quaestiones Juris Inaugarales.

Dedemsvaart, 17 Dec. De vaart der turfschepen gaat nog onafgebroken voort, even als in den druksten tijd. dit geeft hier eene om dezen tijd ongekende levendigheid en verschaft aan menig arbeider het brood. Door deze willige scheepvaart zullen de sluis- en afvaartsgelden in dit jaar eene som bereiken, welke de Dedemsvaart in de 44 jaren van haar bestaan nog niet heeft opgeleverd. Het zal vermoedelijk dit jaar bedragen nagenoeg *tachtig duizend gulden*, waarvan dus de helft wederom op het aankoops-kapitaal bij de provincie zuiver kan afgeschreven worden. *Id.*

Schiedam, 19 Dec. Twee personen kregen eergisteren alhier twist over een nietig voorval. Een derde persoon deed een der twistenden het huis verlaten ter voorkoming van verdere onaangenaamheden. Toen deze vertrekken zou, wilde de ander hem met een emmer een slag toebrengen, welke slag echter op het hoofd van den tusschenbeiden getreden persoon teregt kwam, met dat ongelukkig gevolg, dat het hoogstwaarschijnlijk diens leven zal kosten.

Batavia, 28 Oct. Den 15 jl. was het juist 25 jaren geleden, dat de soesoehoenan van Soerakarta *Pakoe Boeons Senopatie Jugalaga Ngobdur Rachman Saijidin Panato, gomo*, de VIIde, den troon beklom van het Solosche rijk. Bij deze bijzondere gelegenheid werd door den resident van Soerakarta aan den soesoehoenan plegtig, en in bijzijn der prinsen, regenten, officieren en ingezetenen, uitgereikt een brief van den gouverneur generaal van Nederlandsch Indie, bevattende gelukwenschen met deze heugelijke gebeurtenis. — Zijne hoogheid was blijkbaar vereerd met dit blijk van belangstelling en deelneming. Ook in eene schiftelijke hulde (het eerste voorbrengsel eener sedert kort te Soerakarta gevestigde Javaansche drukkerij) werden de heilwenschen der ingezetenen voor den vorst en zijn gezin geuit.

Steenwijkerwold, 20 Dec. Ook in deze gemeente, bepaaldelijk in de buurtschap Steenwijkerwold, hebben zich, ter navolging van hetgeen in meerdere plaatsen van ons Vaderland geschiedt, de gegoede ingezetenen vereenigd, om op het aanstaande Nieuwjaar, geene giften aan de zoogenaamde Nieuwjaarwenschers uit te deelen. Ten einde evenwel hierdoor aan hunne armen geene schade te veroorzaken, zullen zij trachten, door middel van inteekening, eenige gelden in te zamelen, om deze aan de armen en minvermogenden, in hunne buurtschap uit te deelen, of wel, in plaats van geld, levensmiddelen aan hen te verschaffen.

Steenwijk, 18 Dec. De persoon van *K. K....*, schoenmakersknecht, oud 27 jaren, wonende te Vledder, prov. Drenthe, is op Zondag 10 in den namiddag, in eene tapperij aan de vaart, bij de Vriesche palen, zoodanig mishandeld geworden en door een derzelve met een mes in den onderbuik gewond, dat hij weinige dagen daarna is overleden. Volgens gerucht zoude de persoon, welke hem met het mes die wond had toegebragt, naar Assen in verzekerde bewaring gebragt zijn. De aanleidende oorzaak moet eensdeels gezocht worden in het te veel gebruik van sterken drank en anderdeels in de tegenwoordigheid van een meisje, waarmede de verslagene vroeger heeft verkeerd. Men wil weten, dat de beklaagde het mes korte oogenblikken voor het gebeurde in de tapperij had aangekocht. *Hand.bl.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Het verdient eenige aandacht, dat men hier en daar, in weerwil van het oorlogzuchtig voorkomen der dingen, van vredelievende uitzigten begint te spreken. Men wacht van Rusland nieuwe voorstellen en wel zoodanige, die grond tot onderhandelingen zullen opleveren. Intusschen zijn die uitzigten nog niet zoo helder, dat de regering daardoor tot eene minder krachtdadige voortzetting des oorlog gebragt zou worden. Het tegendeel is veel meer waar. Den 17en werd na de mis een krijgsraad gehouden, die door alle maarschalken werd bijgewoond. Men meent te weten dat daarin o. a. gehandeld is over het zenden van troepen naar de Donau-Vorstendommen. Niet alleen de garde, maar ook guides zullen naar de Krim gezonden worden, onder aanvoering van den kolonel *Fleury*.

— Onophoudelijk spreekt men van vreesselijke middelen tot vernieling, welke zouden uitgedacht zijn, terwijl men er verder weinig of niet meer van verneemt. Thans spreekt men weder van zulk eene uitvinding, bestaande in een nieuw middel, om warmte voort te brengen en op grooten afstand brand te veroorzaken. Wat het eerste punt betreft, zoude de zaak van het hoogste gewigt zijn, daar zij eene bezuiniging van 80 pct. opleverde, in vergelijking met al de bekende middelen, en toegepast kan worden op alle stoomwerktuigen. De uitvinders hebben den Keizer aangeboden, op hunne kosten eene proef in het groot te nemen. Wat het tweede punt betreft, namelijk het vermogen, door deze uitvinding verkregen, om op grooten afstand brand te veroorzaken, deelt men bijzonderheden mede, die aan den spiegel van Archimedes doen denken. Men zoude n.l. door dit middel, naar men verzekert, op 5000 ellen afstands opeengestapelde balken, welke onophoudelijk nat gehouden werden, in asch hebben doen verkeeren; men gaat nog verder en de uitvinders verzekeren, dat zij dezelfde uitwerking kunnen verkrijgen op een afstand van 9000 ellen. Men voegt er nog bij, dat een lid van het Instituut, wien de zaak in vertrouwen is medegedeeld, geheel verbaasd is geweest over de hooge eenvoudigheid van dit middel.

ENGELAND.

Er wordt berigt dat de britsche regering aan een Bernsch huis de levering van 20.000 overschoenen en eenige duizenden wollen onderbroeken heeft opgedragen.

— Uit New-York wordt gemeld, dat het aan de expeditie van Dr. *Kane* zou gelukt zijn de lijken van sir *Franklin* en zijne togtgenooten, in bevrozen en dus geheel geconserveerden toestand, te hervinden.

— De admiraal *Napier* en het gedeelte der Oostzee-vloot, 't welk hij uit Kiel terug voert, zijn te Spithead aangekomen.

DUITSCHLAND.

Naar men verneemt is uit Frankfort aan onderscheidene Zuid-Duitsche regeringen het bevel toegezonden, om de mobielmaking harer bondskontingenten zooveel mogelijk te bespoedigen, daar hoogstwaarschijnlijk het tijdstip, waarop ze in activiteit zullen hebben te treden, als niet zeer verwijderd kan beschouwd worden.

— In Pruissen heeft de Tweede Kamer het volgende wetsontwerp ontvangen: Art. 1. De eerste Kamer zal voortaan den naam voeren van *Heerenhuis* en de tweede kamer dien van *Huis der Afgevaardigden*. Beide vereenigd zullen zij *algemeene landdag* heeten. Art. 2. Het Heerenhuis zal geen besluit kunnen nemen, wanneer niet minstens 60 zijner leden, benoemd om zitting en stem te hebben krachtens het reglement van 12 Oct. 1854, tegenwoordig zijn. — De staatsbegrooting voor 1855 bedraagt 111,841,581 thaler in ontvangst en in uitgave. Onder de uitgaven behooren 107,248,367 th. tot de gewone, en 4,593,214 th. tot de buitengewone.

ITALIE.

Nopens de ongenade, waarin de Jesuiten-orde te Napels bij den koning gevallen is, verneemt men, dat op eene der scholen te Napels, die allen onder het bestuur der Jesuiten staan, geleerd werd, dat alle wereldsche vorsten onder het gezag van den Paus staan. De politie had den koning hiervan onderrigt, die deze leer zeer euvel heeft opgenomen.

— In Italie blijkt het te gisten; dit is te ernstiger, omdat geen enkele der regeringen van het Schiereiland bij de bevolking bemind is, dan die van Sardinie.

RUSLAND-TURKIJE.

De nota, in welke prins *Gortschakoff* den graaf *Buol* mededeelt, dat hij gemagtigd is te verklaren, dat Z. M. de keizer van Rusland de vier voorstellen van het Weener hof, als aanvangspunten (points de départ) voor de vredes-onder-

handelingen aanneemt, draagt, naar het *Journal de Frankfort* meent te weten, de dagteekening van 28 Nov. j.l. Deze verklaring ging niet vergezeld van eenige beperkende uitlegging en kondigt eenvoudig de daadzaak der aanneming aan. Hierbij stelt het journal vast, dat deze verklaring het natuurlijke gevolg is van de belangrijke omstandigheid, dat het der Russische regering niet gelukt is, de tot stand gekomen schikking tusschen Pruissen en Oostenrijk, alsmede de alliantie van dit laatste met de Westelijke mogendheden te verhinderen.

— Men schrijft uit Odessa d.d. 14 dezer: De gelden en papieren, behoorende tot de krijgskas der armee aan de Pruth gelegerd, zijn naar binnenslands vervoerd. Men verneemt alhier, dat generaal *Liprandi* van zijn kommandement ontzet zou zijn. De wegen in de Krim zijn geheel onbruikbaar, ten gevolge van het weder.

SPANJE.

Volgens de *Clamor Publico* zal de koningin aan den paus een kostbare kroon ten geschenke geven, rijk bezet met paarlen, robijnen, smaragden en saffieren, en eene waarde hebbende van 2 millioen realen. De kist waarin deze kroon ligt is van gedreven zilver, rust op een blaauw fluweelen voet, en is voorzien van gouden handvatsels.

ASSEN, 23 December.

Men heeft ons opgemerkt, dat wij in een onzer vorige nummers, waar wij spraken over het verslag van het IXe Nederlandsch Landhuishoudkundig Congres en over den goeden dunk, dien men heeft van den arbeid van zoovele geleerden, staatshuishoudkundigen en practische landbouwers, dat wij het grootste getal namen der medewerkers tot dat verslag niet hadden opgenoemd: wij antwoorden hier op, dat wij alleen voorbeeldsgewijze die namen hebben genoemd en dat wij aan de verdienstelijkheid van den arbeid der nietgenoemden niets te kort hebben willen doen. Wij herhalen het, het was ons plan niet, iemand voorbij te gaan, wij wilden alleen de aandacht op dat verslag vestigen; hetzelve wordt zeker het belangrijkste van alle congres-verslagen, zal nagenoeg 500 bladzijden beslaan en heeft eene groote en blijvende wetenschappelijke waarde voor 't gansche Vaderland.

— De Chr. Afg. gemeente te Westerbork heeft tot haren herder en leeraar beroepen den candidaat *H. J. Benning* te Emlenkamp (Hannover).

— Dezer dagen is bij Schoonoord een versteende zee-egel (Eginus) gevonden, benevens eene scherf schijnbaar gebakken steen, met opstaande randen; waartoe dit gediend heeft is moeijelijk te bepalen. Het bijzondere hierbij is, dat een en ander nagenoeg vier ellen onder het zand lag. De heer *W. Langeveld* te Schoonoord heeft beide voorwerpen aan het in deze provincie nieuw opgerigt Museum van oudheden ten geschenke gegeven. Wij vernemen, dat deze heer aan zijne arbeiders heeft gelast, om al wat zij vinden, aan hem, tegen vergoeding der waarde te overhandigen, ten einde hem in de gelegenheid te stellen, het aan bedoeld Museum op te zenden. Wij hopen zeer, dat dit loffelijk voorbeeld door vele anderen moge nagevolgd worden, en daardoor het Museum een aantal voorwerpen bekome, die juist door hunne bijeenverzameling waarde krijgen, maar wanneer ze verspreid en in het bezit van bijzondere personen blijven, grootendeels deze waarde missen.

— Gisteren morgen omstreeks half zes uur geraakte de vrouw van *Jan Martini* alhier in den Noordelijken Cingelgracht, doordien zij, door de duisternis, de brug misliep; op haar noodgeschreeuw zijn dadelijk eenige menschen ter hulp gesneld, en is zij door *Sjouke Mennega*, die zich in de gracht begaf, uit het water gehaald en van een anders welligt gewissen dood gered.

— Jl. donderdag vroeg op de weekmarkt alhier een boer aan een jongen, voor hem een paar schoenen te dragen, waaraan zich zilveren gespen bevonden; toen de boer echter de schoenen weder in handen kreeg, miste er een der gespen af; dadelijk viel de verdenking op den jongen, die evenwel bij hoog en bij laag betuigde, dat hij onschuldig was en aanbood, om zich te laten visiteren; dit geschiedde, maar men vond niets; een der omstanders gaf echter in overweging, om ook de klompen te onderzoeken; de jongen had hiertegen veel in te brengen, maar het geschiedde toch, en, ja wel, daar zat de gesp. De jongen is in verzekerde bewaring genomen.

— Door tusschenkomst van het bestuur van het departement Assen der Nederl. Maatschappij ter bevordering van Nijverheid, heeft Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken, bij besluit van 29 Nov. j.l. no. 175 5/Afd., verstaan, dat de industrieschool van dat departement de vereischten bezit, welke voor zoodanige inrigting gevorderd worden, om te kunnen deelen in de prijs-medaille, welke van Koningswege aan de meestgevorderde leerlingen worden uitgereikt, en is mitsdien die school in de uitdeeling dier medaille begrepen. Dientengevolge zullen er in dit leesjaar twee medailles worden uitgereikt, n.l., de eene in de beginselen der theoretische en beschrijvende meetkunde en de andere in het bouwkundig teekenen naar voorbeelden. Die school is voor toekomstige handwerkslieden zeer nuttig; de aandacht van ouders en voogden kan daarop niet genoeg gevestigd worden, te meer, daar het onderwijs gratis gegeven wordt; men hoopt, dat deze medailles den ijver en de vlijt der leerlingen zullen bevorderen. Jammer, dat het locaal zoo bekrompen is, zoodat slechts de helft der leerlingen kon worden aangenomen en er ook in dit jaar geene tentoonstelling kan plaats hebben. Men hoopt, dat ons stedelijk bestuur hierin eerlang zal kunnen voorzien.

— *Men verzoekt ons nog het volgende te plaatsen in antwoord op het stuk van* T. W., *lid van den kerkeraad te Rolde, opgenomen in no. 99, omtrent het uitbesteden van de diaconie-kinderen aldaar:*

Daartoe genoodzaakt door het zich noemend lid van den kerkeraad te Rolde *T.* W., in uw geacht blad van den 16 dezer, tegen het vermelde in uwe courant van den 9, dient het volgende: De waarheid is het, dat de vijf kinderen te Rolde publiek zijn uitbesteed en wel goedkooper dan het vorige jaar. Dat ze niet allen in de nabijheid der school komen, blijkt daaruit, dat er een te Balloo is gegund; of ze behoorlijk ter school komen, voornamelijk des zomers, wordt zeer betwijfeld, en dat vier er van bij *zeer welgestelde en achtenswaardige* ingezetenen komen, hierover kan men, zonder te personeel te worden, niet veel zeggen; iedereéén weet echter, dat diegene, welke een diaconie-kind aanneemt, het om winst doet. Dit slechts tot laatste woord, en dat alleen, om *T.* W., die jong is, te waarschuwen, om woorden, hem door een ander voorgeschreven, eerst voor hij ze laat drukken, goed te overwegen en om niet ligtvaardig de waarheid tegen te spreken, ja, beleedigende woorden te gebruiken, te meer daar schrijver dezes niets anders had bedoeld, dan om, door de uitbesteding publiek te maken, misbruiken voor te komen of te verminderen.

— Door den heer waarnemenden directeur van de Policie in Drenthe is bepaald, dat de in dit gewest gestationneerde hulpmarechaussee's, met 2 Januarij a. s. zullen geplaatst worden te Assen, Roden en Vries, met primo Februarij daaraanvolgende te Coevorden, Borger en Sleen en met 1 Maart te Meppel, Havelte en Ruinen. De posten, welke door de detachements-commandanten zullen worden gecommandeerd, zijn: Assen, Sleen en Meppel.

— In de zitting van de Tweede Kamer van 20 dezer heeft de Minister van Financien, bij de beraadslagingen over de wet op de middelen verklaard, dat, indien de staatkundige omstandigheden, met betrekking tot ons vaderland, na het reces, nog dezelfde zijn als tegenwoordig, de regering de door hem op den 17den November ll. afgelegde verklaring, gestand zal doen; — welke verklaring heeft ingehouden, dat de regering in de eerste plaats in aanmerking zou nemen de afschaffing van den accijns op het gemaal van de rogge, met eene in verband daarmede staande vermindering van den accijns op het gemaal van de tarwe.

Coevorden, 19 Dec. De schipper *H. S.* uit Gramsbergen lag met zijne schuit hier in de haven; heden avond omstreeks 6 uur verliet hij eene herberg en begaf zich naar zijne schuit; hij viel echter in de haven en verdronk.

20 Dec. Gisteren avond verdwaalde door de sneeuw verblind een Hannoversch ambtenaar, op den weg tusschen Nieuwenhuis en de Hoogstee; heden morgen vond men zijn lijk een eind van den weg af in eene sloot; hij laat eene vrouw en zeven nog jonge kinderen na.

* **Smilde, 20 Dec.** Dat men ook hier de kunst verstaat van varkens te mesten, blijkt, dat l.l. Maandag door den Wethouder *B. J.* een varken is geslagt, dat gewogen heeft 520 h. n. pd. Het zoogenoemde plukvet bedroeg 69 pd.

* **Frederiks-oord, 18 Dec.** Het zoo zeer gewenschte oogenblik voor de protestantsche gemeente alhier is nu nabij; n.l., zoo er geene hinderpalen in den weg komen, zal op den tweeden kersdag de nieuw gebouwde kerk worden ingewijd. Die plegtigheid zal worden opgeluisterd door het zingen van eenige zangstukken, uitgevoerd wordende door de beide alhier gevestigde zanggezelschappen, welke zich tot dat einde hebben vereenigd.

* Er is hier een plan in werking tot het daarstellen van een wind-koren-pel- en watermolen. De watermolen zoude dienen, om 't water uit de rivier de Aa op te malen in de vaart alhier, zoodat men op die wijze eene behoorlijke hoeveelheid water in genoemde vaart zal kunnen behouden, waaraan het anders zoo dikwijls hapert. Mogt dit plan tot rijpheid komen, dan kan 't niet anders of 't moet in de gevolgen zeer gunstige resultaten opleveren.

* **Havelthe, 20 Dec.** Sedert eenigen tijd gevoelde men hier eene dringende behoefte aan eene betere armverzorging; dewijl bij de toeneming der armoede, in deze gemeente, de jeugd meer en meer verwildert en de bejaarden de noodige verpleging en verzorging niet genieten. Om in deze behoefte te voorzien, heeft men besloten tot het stichten van een arm-werkhuis. Onder voorbehoud van verkrijging der vereischte autorisatie, is door het armbestuur bereids een stuk grond daartoe aangekocht, gelegen aan de westzijde der hoofdvaart en geschikt ter ontginning. Zoodra de weersgesteldheid zulks toelaat, zal er met het bouwen van dit gesticht een aanvang gemaakt worden.

* **Oosterwolde, 21 Dec.** Gedurende den verloopen zomer en herfst, was ten huize van een ingezeten alhier, een vrijgezel, een vreemdeling. Deze leefde zoo men meende in onbetamelijke verstandhouding met de echtgenoot van dien ingezeten. Laatsl. Dingsdag avond, vonden de vrijgezel en de vrouw goed, om den man een fermen roes te laten drinken, om hun oogmerk des te gemakkelijker uit te voeren: en Woensdag morgen zeer vroeg, terwijl de man nog in een' beschonken toestand verkeerde, pakten zij het voornaamste huisgeraad, tot bed, spek en worst toe, bij een, en vertrokken per as over de Smilde, naar men meent, naar Coevorden. Dat de achtergebleven echtgenoot, toen hij weer goed bij zijne zinnen kwam, wonderlijk zal gekeken hebben, laat zich gemakkelijk begrijpen.

* **Gramsbergen, 21 Dec.** Gisteren is bij Ekenkarst in de gemeente het Laar, koningrijk Hannover, de linker Vechtdijk doorgebroken. De oostzijde dezer gemeente is daardoor gedeeltelijk overstroomd. Sommige bewoners hebben zelfs het water in de huizen. Een gedeelte der dijk langs het nieuwe kanaal is weggeslagen. De weg naar Hardenberg staat op een paar plaatsen onder water; doch er is dadelijk gezorgd, dat de passage zoo min mogelijk gestremd werd.

* **Leeuwarden, 20 Dec.** Van de Friesche spoorweg-maatschappij hoort men thans niet veel spreken. Men vreest juist daardoor, dat er ook van deze, door de Hooge Regering gedane concessie tot aanleg van spoorwegen in de Noordelijke provinciën van ons Vaderland niets komen zal. Er schijnt geen regte gang in de zaken te wezen. Men hoort soms zeggen, dat de Maatschappij nog niet over de vereischte sommen kan disponeren. Wie weet of Sebastopol, door het Engelsch geld in beslag te nemen, ook al in dezen niet een grooten rol speelt? Ja wie weet, of onze rails in deze dagen niet in plaats van naar Nederland, naar de Krim worden ingescheept, om daar te dienen tusschen Sebastopol en Balaklava? En wanneer krijgen wij ze dan van daar weer terug? In dat geval kunnen we zeker nog wel wat geduld hebben. 't Zou jammer zijn, als er nu weer niets van kwam, want tijd verloren in dezen, is veel verloren. En het is niet alleen voor het genoegen van menig reiziger, maar inderdaad de grootste behoefte bestaat er deswegens. Gedurig worden wij er aan herinnerd, ook door de zwaar bepakte diligences, die nog telkens in dit vergevorderde saizoen passagiers en goederen van de Hollandsche stoombooten te Harlingen overnemen, om ze verder te vervoeren naar Leeuwarden en Groningen. Zoo waren er nog heden zes wagens met ongeveer een 50tal passagiers. Het spreekt van zelve, dat, waren de spoorwegen eens daar, dit vervoer nog zeer zou toenemen, en niet slechts naar Holland, maar inzonderheid naar Engeland. Thans verlaten iedere week meestal drie volgeladene stoombooten den Harlinger haven, om over te steken naar Engeland, en dan zouden we zulks zeker dagelijks kunnen aanschouwen; want het spoor zou van heinde en verre komen aanvoeren, en Harlingen, nu reeds eene handelstad van eenig gewigt, zou binnen weinige jaren met de grootste handelsteden van ons land kunnen wedijveren. Maar 't schijnt wel, dat Nederland, en vooral 't Noordelijk deel van hetzelve, altijd achteraan moet komen. Wel is het een Hollandsch spreekwoord: haast u langzaam; maar wordt dat spreekwoord in dezen nog verder in beoefening gebragt, zou er dan ook gevaar zijn, dat het getij van den handel verloopt en de bakens geheel verzet worden? Dat ieder Nederlander, die het wel meent met zijn Vaderland en in dezen iets vermag, toch de handen uitsteke, nu het nog niet te laat is.

* Werd er in een van de vorige nommers dezer courant melding gemaakt, dat te Oldeberkoop dezer dagen het predikants-tractement met 100 guldens jaarlijks was verhoogd, en dit als een voorbeeld, dat navolging verdiende, aan andere gemeenten aangeprezen, 't is niet het eenigste voorbeeld, dat daarvan in den laatsten tijd in Friesland is gegeven. Zoo is onder anderen het tractement van de predikanten te Wommels, te Schingen en te Pietersbierum onlangs met 200 guldens jaarlijks, te Dongjum, te IJtens en te Parga met 100 guldens en te Beetgum met 80 guldens verhoogd. Dit zijn slechts eenige onder meer anderen, en gedurig hoort men het, nu van deze dan van gene gemeente. Verblijdend verschijnsel in onze dagen! Niet alleen omdat het voor menig predikant eene wezentlijke behoefte is, maar ook omdat men hieruit kan zien, dat er bij de Friesche gemeenten belang wordt gesteld in het lot van de verzorgers van hunne hoogste belangen, en waar die belangstelling wordt gevonden, zal men ook niet onverschillig zijn omtrent die hoogste belangen zelve.

* Naar men verneemt, heeft de Hervormde gemeente te Marrum (of liever de floreenpligtigen van die gemeente) geen genoegen genomen in de uitspraak van het klass. bestuur van Leeuwarden, waarbij de beroeping van die gemeente, op Ds. *J. G. Zimmerman* uitgebragt, ten tweede male is geimprobeerd, maar zich deswege weder in hooger beroep begeven — naar men wil — met voorbijgaan van het provinciaal kerkbestuur van Friesland, regtstreeks tot de algemeene synodale commissie.

* **Dronrijp, 20 Dec.** Gelijk vroeger heeft men ook wederom thans eene lijst van inteekening, om het nieuwjaarsbedelen voor te komen, aan de ingezetenen alhier aangeboden, en ook nu, even als vroeger, met goed gevolg. Meer en meer begint men ook ter dezer plaatse het goede van deze handelwijze in te zien. Behalve dat het een groot gemak is voor de meergegoeden, is het ook van veel belang voor de armen — daar ze nu, in plaats van eenige nieuwjaarsgiften, die soms al heel weinig helpen in de huishoudingen, eetbare waar ontvangen, waar zij zich eenige dagen in kunnen verheugen. Mogt daarom die gewoonte meer en meer worden ingevoerd!

* Zag menigeen met genoegen meermalen in dit blad gewag maken van landontginningen in de Provincie Drenthe, waardoor de arbeiders ook in den wintertijd worden in staat gesteld, om in hunne behoeften en die der hunnen te kunnen voorzien, ook in Friesland, althans in deze streken, heeft de arbeider in den wintertijd en ook nu geen gebrek aan werk. Gaat men 's morgens vroeg of over dag of 's avonds laat door onze dorpen, men hoort van alle kanten de vlasbraak. En iemand, die er wat mee teregt kan, verdient er daags al ligt 10 a 12 stuivers meê. Denkt men hierbij, dat niet alleen mannen, maar ook vrouwen en kinderen van dienst kunnen wezen, dan zal men gemakkelijk beseffen, dat de vlasbouw voor onze streken van 't hoogste belang is, niet slechts voor de boeren, die of door zelve vlas te verbouwen of door het vlasland voor hooge prijzen te verhuren, er veel voordeel van trekken: maar vooral ook voor den arbeiderstand, die boven de goede verdiensten van het braken ook nog van het overblijfsel van het vlas goede brandstoffen hebben, dat in deze streken voorzeker hoog is te waardeeren, daar de turf en het hout wegens de hooge prijzen voor den arbeider bijna niet zijn te verkrijgen.

* **Echten 21 Dec.** In den nacht van Dingsdag op Woensdag jl. is er diefstal gepleegd in den korenmolen te dezer plaatse. De dief of dieven hebben zich door 't los breken eener plank, toegang tot den molen weten te verschaffen en daaruit ontvreemd een zak met rogge, benevens een pakje boekweit. Men is tot dusverre de dader of daders niet op 't spoor.

* **Meppel, 22 Dec.** Dingsdag den 19 dezer had alhier de herstemming plaats voor een lid van den gemeenteraad, in plaats van wijlen den heer *J. Keus*, tusschen de heeren *A. Meursinge* en *A. G. de Vries*. Er zijn 149 geldige stemmen uitgebragt, terwijl er twee briefjes van onwaarde zijn verklaard, waarvan het een de woorden bevattede: „weg met het Lam." Van de geldige stemmen had de heer *Meursinge* 88 en de heer *de Vries* 61 op zich vereenigd, zoodat eerstgemelde tot lid is verkozen, die naar wij vernemen, deze benoeming heeft aangenomen.

* In de verige week is de hier op de scheepstimmerwerf van den heer *Broek* gebouwde reddingsboot naar hare bestemming, ter reede van de stad Vollenhove, in de Zuiderzee over gebragt. Met belangstelling werd dat vaartuig bij zijne aankomst aldaar gadegeslagen en werd de bouworde van hetzelve zoowel als zijne constructie hoog geroemd; zoodat het te verwachten is, dat die boot bij onverhoopte ongelukken in de Zuiderzee, hetzij veroorzaakt door ijsschuiving of storm, bij goede bemanning, even doelmatig als gunstig zal werken.

* Woensdag avond is door de Christelijk afgescheidene gemeente alhier uit het in ons vorig nummer vermeld drietal met bijna eenparige stemmen tot haren herder en leeraar benoemd en daarna beroepen de heer *Nieboer*, proponent bij die gezindte te Groningen, die thans vijf beroepen van verschillende gemeenten, welke op hem zijn uitgebragt, in beraad heeft.

* * **Hoogeveen, 22 Dec.** Tusschen dingsdag en woensdag heeft in deze gemeente een brutale diefstal plaats gehad. Bij den grutter en koopman *ten* O in het Hollandsche Veld is door middel van braak ontvreemd geworden eene niet onaanzienlijke som gelds, een gouden oorijzer, een boek met goud en een boek met zilver, benevens vele andere goederen. De boeken zijn bij het huis van het goud ontdaan en daarna weggeworpen.

REGTSZAKEN.

Arrondissements-Regtbank te Assen.

20 *Dec.* *R. W. B.*, arbeider te Ruinen, wegens diefstal, als niet wettig bewezen, vrijgesproken; — *W. R.*, 15 jaren, *H. M.*, 14 jaren, *L. M.*, 13 jaren, en *U. v. d. V.*, 12 jaren, alle vier zonder beroep te Kloosterveen onder Assen, wegens het toevoegen van smaadwoorden in het openbaar, als niet wettig bewezen, vrijgesproken; — *E. A.* te Valtherveen, wegens frauduleuzen vervoer, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf; — *H. G.* te Kulle, (Hannover) bij verstek, wegens poging tot frauduleuzen uitvoer, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf; — *H. de V.*, arbeider te Sleen, wegens frauduleuzen invoer, al hans vervoer, en zulks bij herhaling, veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf; — *A. M.*, arbeider te Stads-Kanaal, wegens frauduleuzen invoer, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf; — *P. J. L. E.* te Smilde, wegens overtreding der wet op het Personeel, als geenerlei misdrijf daarstellende, ontslagen van alle regtsvervolging; — *G. J W.*, landbouwer te Westeresch, wegens overtreding der wet op het Personeel, ontslagen van alle regtsvervolging; — J. *H. G.* te Roswinkel, wegens overtreding der wet op het Personeel, veroordeeld tot *f* 20- boete; — *J. H.* L., arbeider te Roswinkel, wegens verhindering van werkzaamheden, welke de Ambtenaren krachtens de wet verrigten, veroordeeld tot *f* 50- boete; — *in hooger beroep*, *H. W. C. J.* te Kolderveen, bij verstek, het vonnis van het Kantongeregt in zooverre vernietigd, als daarbij was nagelaten de subordinate gevangenisstraf, mede toepasselijk te verklaren in geval de veroordeelde in gebreke blijft het verbeurd verklaarde jagtgewer uit te leveren of de daarvan bij de wet bepaalde waarde van tien gulden te voldoen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Met genoegen vernemen wij, dat tusschen het plaatselijk bestuur dezer Gemeente en de Diakonie der Hervormden jongstleden dingsdag, naar aanleiding van art. 48 der wet op het armbestuur, schikkingen zijn gemaakt, de strekking hebbende om, overeenkomstig de bedoelingen van Staat en Kerk, de armenverzorging *van Staatswege* zooveel mogelijk te beperken en haar meer en meer te doen zijn een werk der *liefde*, overgelaten aan de Diakonie en andere liefdadige instellingen, *zonder eenig Gemeentelijk subsidie*. Hoewel de Diakonie ook tot dusverre geen zoodanig subsidie genoot, zullen evenwel door deze uitbreiding van bedeeling de uitgaven aanzienlijk vermeederen; doch mogen wij tevens verwachten, dat de Diakonie door eene milde ondersteuning der Gemeente in staat gesteld zal worden haar voornemen ten uitvoer te brengen, opdat alle armenzorg in deze gemeen-

re, naar den geest der wet en der kerkelijke instellingen, aan de Christelijke liefdadigheid blijve overgelaten, en de Diakonie daarbij haar onafhankelijk standpunt kunne blijven behouden. Wij hopen, dat ook de andere gezindten in deze Gemeente zich zullen beijveren dien zelfden weg in te slaan, opdat er een algemeen streven zij in deze Gemeente naar een en hetzelfde doel, om het verleenen van onderstand door het burgelijk bestuur te beperken, zoo veel het kan, en de eigenlijke armenverzorging *in hoofdzaak* te doen plaats hebben door de Kerkelijke en bijzondere instellingen van liefdadigheid.

Is het dan verblijdend, die onderlinge verstandhouding en zamenwerking van Diakonien en plaatselijke besturen tot dat een en het zelfde doel reeds in verscheiden Gemeenten van ons Vaderland op te merken, het verheugt ons, dat ook onze Diakonie daarin niet is achterwege gebleven, maar bereids de eerste schrede heeft gedaan, om al meer en meer tot dien gewenschten staat van zaken te geraken; wij houden ons overtuigd, dat elk lid der Gemeente, zooveel in zijn vermogen is, daartoe zal medewerken en dat alzoo door eene vereende krachtdadige hulp de Diakonie, door andere liefdadige instellingen ondersteund, zal worden gebragt op een standpunt, dat zij, met vasthouding echter aan het Christelijk beginsel, naar hetwelk zij geene handreiking mag doen om *luiheid en zedeloosheid te bevorderen, ondeugden aan te kweeken* en alzoo *een onchristelijk bestaan te voeden*, in staat zal worden gesteld de burgelijke wet ten vollen in haren juisten geest en strekking in toepassing te brengen.

Assen, 21 Dec. 1854. X.

Voor de noodlijdenden door de overstroomingen in Silezie is door eenige Christenvrienden bijeengebragt, en aan ons ter overzending ter hand gesteld f 10,19. Gaarne aan het ons gedaan verzoek voldoende, bevelen wij op nieuw deze ongelukkigen aan de weldadigheid onzer gewestgenooten aan. Laat ons onze dankbaarheid voor de vele en onverdiende zegeningen, welke wij genieten, toonen door de rampen, die onze medemenschen getroffen hebben, te helpen lenigen.

ADVERTENTIEN.

De ONDERWIJZER te Gasselter-Nieveen heeft voor zijne betrekking bedankt, en de SCHOOL zal alzoo **VACANT** worden met 1 Jan. 1855.

Ten minste tot Mei e. k., wenscht het GEMEENTE-BESTUUR de School *voorloopig* te laten waarnemen, en noodigt daartoe uit diegene, die hiertoe bevoegd en geschikt zijn, om zich te vervoegen bij den Heer BURGEMEESTER van *Gasselte*. Brieven franco.

TE HUUR

op den EERSTEN STEEN, bij ASSEN, om op 1° Mei 1855 te aanvaarden:

Een **HUIS met grooten TUIN**; ZONDER of MET het **benoodigde BOUW- en WEIDELAND**, tot het aanhouden van 2, of meer koeijen; te bevragen bij den Burgemeester OOSTING.

J. OOMKENS J.Zoon, te GRONINGEN, geeft heden uit en heeft bij alle Drenthsche *BOEKVERKOOPERS* verkrijgbaar gesteld:

DRENTHSCHE GESCHIED-, LANDHUISHOUDKUNDIGE-
EN
NIJVERHEIDS-ALMANAK,
voor het jaar 1855.
DERDE JAARGANG f „-30.

Bij H. TEN BRINK te MEPPEL is uitgegeven en alom te bekomen, de
***TWEEDE DRUK* van de:**

NIEUWE
GEESTELIJKE BLOEMHOF,

of Morgen-, Avond-, Feest- en Gelegenheids-overdenkingen, benevens Gebeden voor de Huisselijke Godsdienst, ten dienste van eenvoudige Christenen. *Naar de vijfde Hoogduitsche uitgave van* STÖCKHARDT'S Hemelpoort; *gewijzigd en vermeerderd door* H. TEN BRINK Hz., *Herv. Pred. te* Peperga *en* Blesdijke.

Prijs 229 *gr.* 8°. *bladz. f* 0.80, *ter verspreiding bij* 12 *Ex. f* 8.40.

Idem op beter papier met een Christusbeeld f 1.—

Mr. J. RENGERS HORA SICCAMA, Notaris te *Groningen*, zal ten verzoeke zijner Principalen W. KLUIVINGH en CONSORTEN te Eelde, ten overstaan van den Heer Mr. A. HOMAN, Notaris te *Vries*, op

WOENSDAG DEN 27 DECEMBER 1854,
des morgens te 10 uren,

ten huize van de Weduwe EVERT HINDRIKS, te Paterwolde, gedeeltelijk ingevolge bekomene regtsauthorisatie, in het *OPENBAAR* doen

VEILEN EN VERKOOPEN:
DERZELVER

Vaste Goederen,

omschreven in deze Courant van den 20 dezer maand.

PUBLIEKE VERKOOPING

op DONDERDAG den 28 December 1854, des avonds te zeven ure, in het Logement van JAN OOSTERGETEL te Assen, van

1o. **HUIS, ERF en TUIN**, staande en gelegen aan den Noorder Cingel te Assen, toebehoorende aan DERK HARMS BAKKER en thans bewoond door den Vleeschhouwer FILIP VAN DER LAAN.

2o. **HUIS, ERF en TUIN**, staande aan den Rolderweg, Noordzijde, behoorende aan JOHANNES GÖTZ, aangekocht van ANDRIES VAN DIJK, thans bewoond door de Weduwe G. SCHUILING en anderen.

3o. **HUIS en ERF**, staande en gelegen aan den Rolderweg, Noordzijde, toebehoorende aan JAN MOS, thans bewoond door BARTELD KLOK.

H. H. VAN LIER.

Op Vrijdag den 29 December 1854, 's morgens te 11 uur,

in het oude Markthuis bij SMIT te Nieuw-Buinen,

PUBLIEKE VERKOOP:

Van twee **VEENPLAATSEN**, in de Markte van Exloo.

No. 11 der DWARSPLAATSEN, Zuidkant, groot 15.87.80 en **No. 11** Noordkant, groot 13.59.90.

Notaris Mr. C. E. KNIPHORST.

De Notaris Mr. H. J. CARSTEN te Hoogeveen, zal ten verzoeke van de erfgenamen van wijlen NICOLAAS BOSCH te Hoogeveen, op

DONDERDAG DEN 28 EN VRIJDAG DEN 29 DECEMBER 1854,

telkens des voordemiddags om 9 uren te beginnen, ten sterfhuize van gemelden NICOLAAS BOSCH, vooraan op Noord te Hoogeveen *PUBLIEK VERKOOPEN*:

Twee **PAARDEN**, elf **dragtige KOEIJEN**, vijf **JONGBEESTEN**, vier **VARKENS**, drie **dragtige** en een **guste MOTTEN**, een **vriesch SCHAAP**, een beste **CHAIS**, een **WAGEN met vaste kap**, drie **BOERENWAGENS**, een **PLOEG**, een **EEGDE**, eene **groote partij HOOI, STROO, AARDAPPELEN, MEST, KARN- en MELKGOED**, waaronder eene menigte **koperen ZIJVATEN** enz.

Voorts verschillende **HUISMEUBELEN, als KABINET, KLOK, CHIFFONIÈRE, BUREAU**, vier **BEDDEN met toebehooren, TAFELS, STOELEN, KOPER, TIN, BLIK, IJZER en AARDEWERK** en verdere **GOEDEREN.**

Zullende op den eersten dag de **levende have** en **boerengereedschappen**, en op den tweeden, de **huismeubelen** worden verkocht.

Op Vrijdag den 29 December 1854,

des voordemiddags te 10 uur te beginnen,

zullen ten overstaan van Mr. A. HOMAN, Notaris te Vries, te Zeijen, gemeente Vries, ten huize van den kastelein A. HILBRANTS,

PUBLIEK WORDEN VERKOCHT:

Eene **BOERENBEHUIZINGE, HOF en GRONDEN**, staande en gelegen te Zeijen voormeld, benevens **BOVENVEEN en ONDERGROND**, gelegen te Zeijerveen; toebehoorende aan de erven JAKOB BEBINGH, te Zeijen overleden.

A. HOMAN.

BURGERLIJKE STAND.

Assen, 15—22 Dec. *Geh.* W. Stoetman en J. Kampman. — *Bev.* M. van Zwol, geb. Middel, van z.; L. Dieters, geb. Scholten, van z.; J. van der Vinne, geb. Ubels, van d.; C. Marree, geb. Knobbe, van d. — *Overl.* J. L. Oosterhof, weduwe, 65½ j.; J. Stoker, vr. g. geh., 46 j. en 10 m.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 22 Dec.

Tarwe, Jarige	70 N.pd. f 00.00		Boekweit, zand 65	N.pd. f	6.70
„ N. Oml.	70 „ „ 11.80		„ „ 67	„ „	7.10
dito.	72 „ „ 12.40		„ veen 64	„ „	6.30
„ „ Old.	70 „ „ 11.55		„ „ 66	„ „	6.70
„ „ „	72 „ „ 12.20		Paardeboonen.. f	7.25 à	7.50
Rogge, N. Inl.	66 „ „ 8.80		Groene Erwten. „	10.00 à	11.00
„ „ „	68 „ „ 9.20		Graauwe „ „	9.00 à	10.00
„ „ „	70 „ „ 9.60		Koolzaad ... f	14.00 à	15.00
Haver, N. dikke	40 „ „ 3.95		Gort, grove . „	9.50 à	10.00
„ „	42 „ „ 4.15		Gort, parel , „	14.00 à	15.00
„ Voer	36 „ „ 3.50		Olie, raap per vat	47.00 à	00.00
„ „	40 „ „ 3.90		Raapkoeken......		à 00.00
„ Zwarte	36 „ „ 3.40		Lijnkoeken	00.00 à	00.00
„ „	40 „ „ 3.80		Boter ¼ ton....	00.00 à	00.00
Garst, N. wint.	54 „ „ 5.45		Boter ⅛ „		à 00.00
„ „ „	56 „ „ 5.85				
„ „ zomer	56 „ „ 5.50				
„ „ knob.	60 „ „ 0.00				

Door geringe aanvoer waren de beste soorten Tarwe wederom hooger te verkoopen. — Rogge en Boekweit als voren. — Gerst 10 a 15 cent lager gedaan. — Haver door meerdere vraag 10 cent meer te bedingen. — Overigens stil en flaauw.

ASSEN, 21 Dec. Rogge f 7,00 tot f 7,50. Boekweit f 6,00 tot f 6.50. Boter 75 a 80 ct. het N. ℔. Aardappelen f 1,50 f 2,00. Prijs van het Roggebrood f 0,63 de 6 N. ℔.

HOOGEVEEN, 19 Dec. Rogge f 8,15. Boekweit f 7,05. Haver f 0,00; Honig per pond f „.00; Boter het N. pd. f 0,75. Zetting f 0,00.

COEVORDEN, 18 Dec. Rogge f 7,75. Boekweit f 7,00. Boter p. N. ℔ 70 ct.

MEPPEL, 21 Dec. Rogge f 8,00 a f 8,75. Boekweit f 6,75 a f 7,25 Boter 1½ N. pd. f 1,25 a f 1,32. Boter per ⅛ vat. f 17,00 a f 18,50.

AMSTERDAM, 20 Dec. TARWE prijshoudend; Inlandsche iets hooger; 130 ℔ bonte Poolsche f 480; 130 ℔ dito f 482; 131 ℔ dito f 485; 129 ℔ nieuwe Geldersche f 415. — Nieuwe Inlandsche ROGGE iets hooger; 117 ℔ nieuwe Inl. f 290; 118 ℔ dito f 293; 121 ℔ dito f 304, 119 ℔ nieuwe Archangel f 325.— GARST in een doen; 117 ℔ Chevalier f 255. — HAVER en BOEKWEIT zonder handel. — KOOLZAAD op het Voorjaar onveranderd, op het Najaar £ 1 lager; op 9 v. Olie in April £ 89; Sept., Oct. en Nov. £ 73. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE lager afgegeven; op 6w. f 51¼; Vliegend f 50; 1o. Mei f 49½, 50, 49¾; Sept., Oct. en Nov. f 43½, ¾. — LIJNOLIE flaauw; op 6w. f 43¾; Vlieg. en 1o. Maart f 42½; April f 42½, ¾; Mei f 42½, 43. — HENNEPOLIE op 6w. f 48½; Vliegend f 47. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 84 a 88. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 12½ a 15. MOUTWIJN f 00 per vat cont. met minder vraag. — JENEVER 100 % Amst. proef f 28 a 28½ per vat cont.

GRAANPRIJZEN en BROODZETTINGEN.

De gemiddelde prijzen der Rogge en Boekweit op de nagemelde weekmarkten, gedurende de eerste helft der maand Dec., hebben bedragen per mudde: *Assen*, Rogge f 8,07⁵. Boekweit f 6,25. *Coevorden*, Rogge f 8.37⁵. Boekweit f 7.12⁵. *Hoogeveen*, Rogge f 8,55. Boekweit f 7.17⁵. *Meppel*, Rogge f 8,60. Boekweit f 7,18⁵. De zetting van de 6 Ned. ℔ roggebrood is laatstelijk bepaald: *Hoogeveen*, 60 cent.

Assen, 20 Dec. 1854.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, 21 Dec. 1854.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	59⁵⁄₁₆
„ „	3	„	70¾
„ „	4	„	89⅛
Amort. Synd.	3½	„	87
Handelm.	4½	„	
O. I. Leening	4	„	88¹¹⁄₁₆
Aand. Holl. Spoorw.			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	99¾
Dito 1828/29	5	„	99⅝
Cert. 1831/33	5	„	
Dito 1840	4	„	74½
Dito Stieglitz	4	„	73⅛
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	6	„	59⅛

			GEBLEVEN.
Polen. Oblig.	4	pct.	
Spanje. Oblig.	1	„	18⁹⁄₁₆
Obligatiën	3	„	38
Binnenl.	3	„	33⅝
Amortisable			
Bewijz. Coup.			5⁵⁄₁₆
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	62⁹⁄₁₆
„ „ N.	5	„	72⅝
„ „	2½	„	32¹⁄₁₆
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	48½
Portug., Oblig.	3	„	36⅛
„	4		
Amerika Bank-Act.			

MENGELINGEN.

De Russische bedevaartsplaats Kiew.

Bij gelegenheid der reis van den keizer van Rusland naar Kiew, schijnt het niet ongepast, eenige merkwaardige bijzonderheden te herinneren, welke de genoemde gouvernementsstad tot een russisch Mecca maken, waar jaarlijks duizenden pelgrims de grafsteden van Ivan en Wladimir komen bezoeken. Het gezigt op de stad van den regteroever des Dniepers af is in de daad schilderachtig schoon; men treft weinige steden in Rusland aan, die in dat opzigt met haar kunnen wedijveren, Nischni Nowgorod uitgezonderd. Het grottenklooster te Kiew behoort tot de merkwaardigheden van geheel het rijk. Klooster en kerk zijn nieuw en in den trant der gewone Russische kerken gebouwd. De oude gebouwen zijn meermalen afgebrand, het laatst nog in 1728 De onderaardsche gangen hebben veel overeenkomst met de mijnen van een bergwerk; zij zijn zelden meer dan 7 voet hoog en 4 tot 5 voet breed, en splitsen zich kronkelend in twee afdeelingen, die meer dan een half uur ver in de rots, waaruit de berg bestaat, voortloopen. Op 20 of 30 schreden afstands van elkander zijn er regts of links nissen uitgehouwen, met eene steenen lijkkist daarin gebeiteld. Daarin liggen de oude kluizenaars, die allen als heiligen vereerd worden, begraven. De lijken vergaan niet in die grotten, maar droogen er uit. Zij liggen er in hun monnikskap uitgestrekt, elk onder eene prachtige, rijk met goud bestikte zijden sprei. Een der heiligen had zich levend tot aan de schouderen in den grond laten graven, zoodat alleen zijn hoofd er uitstak, en was op die wijze gestorven. Ook deze is met een met goud geborduurden sluijer bedekt. Aan weêrskanten zijn naast de gangen kleine cellen in de rots uitgehouwen, die weleer den kluizenaars tot woonverblijf dienden. Door een klein venster werd hun het noodige voedsel toegereikt. Nooit verlieten zij hunne cellen, of spraken met eenig mensch. Boven de grafspelonk van Nestor, den beroemden kronijkschrijver der russische geschiedenis, is eene metalen plaat aangebragt, met een opschrift, waarin zijn aandenken duurzaam wordt bewaard. De Sophia-kerk is eene der fraaiste kerken van Rusland en tevens ook het grafgesticht zijner beroemdste „heiligen." Zij is reeds in het jaar 1036 naar het model der Sophia-kerk te Konstantinopel gebouwd.

—

Dezer dagen hield Dr. *L. S. P. Meijboom* te Amsterdam in het gebouw der maatschappij *Felix Meritis* eene redevoering op het gebied der natuurwetenschap, waaruit hij ten onderwerp had gekozen *den bouw van het heelal in het algemeen.* Na het nut der kennis onzer aardsche woonplaats voor den mensch te hebben aangetoond, gaf de redenaar eene algemeen bevattelijke voorstelling van den vorm, de grootte, de natuurlijke gesteldheid, den stand en de loopbaan onzer aarde, de wisseling van dag en nacht en die der jaargetijden en sprak vervolgens over de zon, de maan en hare schijngestalten, de planeten en hare wachters, de kometen, de vallende sterren en het zodiacaallicht. Hij behandelde daarbij de betrekkelijke afstanden, de grootte, de omloopstijden en de merkwaardigste bijzonderheden dezer hemelligchamen, die allen tot ons planetenstelsel behooren. Veel wetenswaardigs uit de geschiedenis der sterrekunde, voor zooveel die op de ontdekking der planeten betrekking heeft, werd daarbij medegedeeld. Daarna overgaande tot het overige deel van het heelal, voor zoover het den mensch vergund is dat te aanschouwen, sprak hij over de verdeeling des hemels in sterrebeelden en den oorsprong der namen daaraan gegeven; verder over den onmetelijken afstand, de grootte, de ontelbare menigte der vaste sterren, over de dubbele sterren, sterrehoopen, nevelvlekken en vele andere opmerkenswaardige verschijnselen, die het gewapend oog aan den hemel ontwaart. Ten slotte zijne hoorders inwijdende in de diepste geheimen van den bouw des heelals en van het melkwegstelsel, waartoe alle voor den mensch zigtbare sterren behooren, die als zoo vele zonnen, tallooze stelsels van zonnen vormende, in de ruimte zweven, wees hij op de kleinheid van den mensch, van de aarde, van de planeten- en zonnestelsels, ja van de geheele zigtbare schepping, in betrekking tot de oneindige uitgebreidheid des ganschen heelals, door den Eeuwige met eene enkele gedachte geschapen en met vaderlijke liefde onderhouden. Met veel toejuiching werd deze leerrijke voordragt door de talrijk bijeengekomene hoorders en hoorderessen bijgewoond, die reeds weder met verlangen naar de volgende week uitzien, om den begaafden redenaar nogmaals te kunnen hooren. (*H.*)

Gedrukt bij GRATAMA, te Assen.

BIJVOEGSEL, behoorende bij de Provinciale Drentsche en Asser Courant van 23 Dec. 1854.

INGEZONDEN STUKKEN.

NOORD-WILLEMS-VAART.

's Hertogenbosch en Maastricht zijn door de Zuid-Willemsvaart verbonden. Assen en Groningen zullen eerlang door de Noord-Willems-vaart vereenigd zijn. De Dollart en de Lauwerzee zullen weldra door veilige binnenlandsche wateren verbonden worden met de Zuiderzee: een grootsch plan, dat langer als eene halve eeuw gekoesterd werd door zoovelen, als in de welvaart dezer streken belangstellen, nadert zijne uitvoering. Na de aanmerkingen, door vele Leden der Staten-Generaal op de begrooting gemaakt, mag men het gelukkig rekenen, dat de wet omtrent de Rijks-subsidie is aangenomen, daar er met zooveel aandrang werd geklaagd over het teveel besteden van geld aan openbare werken. Nadat ongeveer 80 jaren plannen zijn gemaakt, kan men nu met meer ernst en belangstelling de uitvoering ter harte nemen, en, mogt het denkbeeld des heeren Hoofd-Ingenieurs *Brunings*, om de Noord-Willemsvaart en de Hoofdvaart tevens uit het Punterdiep door middel eener stoommachine van water te voorzien, ingang vinden en uitvoerbaar wezen, dan is het vraagstuk opgelost, waarover 80 jaren hebben gezwoegd, dan is tevens het belang van de Drentsche Kanaalmaatschappij, van de Drentsche Hoofdvaart en van de Noord-Willemsvaart overeengebragt, en zal in het oog van allen, die in Drenthe belang stellen, eene groote schrede voorwaarts zijn gedaan, om eenstemmig voort te streven tot het gemeenschappelijk doel, het bevorderen van de welvaart en het welzijn van deze streken. Toevallig viel mij onlangs in handen een rapport van den heer Mr. *W. H. Hofstede*, toen premier clerk der landschap Drenthe, den 8 Aug. 1776 aan 't collegie van Drost en Gedeputeerden uitgebragt, 't welk bij de vele gesprekken en beraadslagingen over dit onderwerp, die thans gevoerd worden, niet onbelangrijk is. Dat rapport luidt aldus:

Edele Mog. Heeren, Mijn Heeren Drost en Gedep. Staten der Landschap Drenthe.

De ondergeschreeven ingevolge orders van den 18 Junij passato, nevens den landmeeter *Grevylink* gelast zijnde te onderzoeken of de situatie van het terrein van Assen na Groningen permitteerde, een vaart derwaarts te graeven, waarvan zig gedeeltelijk en voor zoveel de kortheid des tijds toeliet geacquiteert hebbende, heeft dezelve alsnu de eere, UEd. Mog. bijgevoegde kaart door de Landmeeter *Grevylink* en *Tebbertman* opgemeeten, te presenteren, uit welke UEd. Mog. de mogelijkheid dier onderneminge kunnen sien: waartoe mij refererende, zal ik er alleen bijvoegen, dat de linie A de kortste is, en geen groenland raakt, uitgenomen een klein streepje bijlangs de Punterdijk; dat daardoor het kerkdorp van Vries nabij het water komt en de grond zig langs die linie vrij egaal oprijsende an het oog voordoet; dog niet gewaterpast zijnde, kan het getal der verlaten, daarvan nodig, veel min een juiste calculatie van kosten opgegeven worden, zo als ook niet der twee ander linien: waarvan die met B getekent, van het Zeegser bruggetje beoosten Tinaarlo, meest door de hooijlanden of begraevene stukken is strekkende.

De linie C getekent, is gedeeltelijk niet opgemeeten, maar moet noodzakelijk langer als de twee vorige weesen, en loopt van de Vrieserdijk door begraevene stukken van geringe waarde tot agter Eelde, dog heeft daarentegens die avantage, dat twee kerkdorpen, namentlijk Eelde en Vries an het water brengt.

Waarmede Rapportant provisioneel an Uwer Ed. Mog. intentie meenende voldaan te zijn, zig onder inwagtinge Uwer Edele Mog. orders tekent,

Uwer Edele Mog. onderdanige en Gehoorsaeme Dienaar:

ASSEN
8 Aug. 1776. W. H. HOFSTEDE.

Dit rapport is waarschijnlijk een der eerste authentieke stukken over dit onderwerp; de hoofdvaart van Assen naar Meppel is eerst voleindigd in 1781; in 1770 had de Landschap het kanaal of het vaarwater der Oude Smilde gekocht van den heer *Lijclama a Nijcholt* uit Friesland; in dat en in het volgende jaar was de Hoofdvaart aangelegd van Meppel naar Dieverbrug en van daar tot aan de markte van Halen. De heer Mr. *W. H. Hofstede*, die dit rapport uitbragt, had door zijnen raad, zijne plannen en ontwerpen den grootsten invloed op de daarstelling van deze vaart, welke de Landschap door eene geldleening, onder verband van vaart en veenen, tot stand bragt.

Een rapport dus, afkomstig van iemand, die wel in staat was, om dergelijke zaken te beoordeelen, moet nog al belangstelling wekken, te meer, omdat het van eenen tijd dagteekent, toen vele belangen, die nu in de schaal gelegd worden, om deze onderneming te bevorderen, tegen te werken of te wijzigen, nog niet bestonden. Ook is het van belang, omdat het is opgemaakt op een oogenblik, toen de Hoofdvaart nog niet geheel voltooid was en men dus de vaart naar Groningen slechts beschouwde als eene verlenging der Hoofdvaart, gelijk ze ook reeds op de kaarten van die jaren geteekend staat. Ware het toenmalig collegie van Drost en Gedeputeerden gebleven en er geene staatsomwenteling tusschen beide gekomen, welligt was de zaak reeds dadelijk meer gevorderd. Het is eene schoone taak voor het tegenwoordige Bestuur, om te voltooijen, wat een vroeger bestuur zoo krachtig heeft begonnen!

ASSEN, 4 December 1854. L. OLDENHUIS GRATAMA.

DE VERTELLER ENZ.

Lord Raglan.

Lord Raglan stamt af uit het huis van Somerset, een der oudste geslachten van Engeland. De kronijk verhaalt menige lachverwekkende anecdote van de aristocratische verwaardheid van dat geslacht. Onder anderen was de Hertog van dien naam, die voor ongeveer 200 jaar leefde, zoo trotsch, dat hij, even als de potentaten in het Hemelsche Rijk, het landvolk van de wegen liet wegjagen, wanneer hij in zijn rijtuig naderde, opdat hij niet bezoedeld zou worden door de blikken van het gepeupel. Dezelfde Somerset gaf zijne vrouw eens eene duchtige teregtwijzing, omdat zij zich zoo zeer vergeten had van hem zachtkens met haar waaijer op den schouder te tikken. Doch niet al de leden van dat geslacht waren zoo dwaas. Er waren dappere strijders onder; en een hunner, Edward Somerset, Markies van Worcester, die in dienst van Karel I een door hem zelven aangeworven korps met beleid kommandeerde, was de laatste edelman, die zijn slot tegen de legerscharen van Cromwell verdedigde. Dit slot heette Raglan-castle, van daar de naam van het tegenwoordig legerhoofd in de Krim.

Lord Raglan is de jongste zoon van den vijfden Hertog van Beaufort, en werd in September 1788 geboren. Op zestienjarigen leeftijd was hij vaandrig, op vijftienjarigen kapitein. Hij vocht in al de veldslagen in Spanje en Portugal mede en ontving bij Busaco eene zware wonde. Hij was nog geen 20 jaren oud toen hij reeds het volle vertrouwen van den Hertog van Wellington bezat. Hij werd diens adjudant, zijn secretaris, zijne tweede hand. In 1811 werd hij tot majoor, twee jaar later tot kolonel bevorderd. Na de abdicatie van Napoleon in 1814 keerde hij naar Engeland terug en huwde eene dochter van Lord Morrington, waardoor hij een neef van Wellington werd. Toen Napoleon Elba verlaten had, keerde Lord Raglan naar het vaste land terug en had het ongeluk bij Waterloo zijn regterarm te verliezen. Men verhaalt daaromtrent de volgende anecdote, dezer dagen voorgevallen: Toen de Engelsche en Fransche legers bij de Alma in slagorde geschaard waren, maakte de officier, die zich bij Lord Raglan bevond, om de gemeenschap tusschen dezen en den Franschen Maarschalk te onderhouden, eenige opmerking over de linkervleugel der Franschen. „Ja," zeide Lord Raglan, het oog naar de regterzijde wendende, „Frankrijk was mij een arm schuldig en geeft mij dien heden."

In de dépêches van den Hertog van Wellington wordt Lord Raglan herhaaldelijk met lof genoemd, en tot belooning van zijne diensten werd hij na den slag bij Waterloo bevorderd tot kolonel, adjudant van den prins-regent en benoemd tot ridder der Bath-orde.

In de daarop volgende jaren van vrede werkte hij in de bureaux van het departement van oorlog. Als parlementslid speelde hij geene belangrijke rol, hij trad bijna nimmer als spreker op en stemde steeds met de tories. Ondertusschen werd hij in 1838 bevorderd tot luitenant-generaal en na Wellingtons dood tot grootmeester der artillerie, met welke waardigheid hij als Baron Raglan den pairsrang ontving. In 1845 verloor hij zijn oudsten zoon in den slag Ferozeschah; negen jaar later moest hij zich zelf weder in het veld begeven en ontving hij ter belooning zijner bewezene diensten den maarschalksstaf. Sedert den dood van den Markies van Anglesey is hij de eenige Engelsche veldheer, die dien staf op het slagveld gewonnen heeft, want behalve hem zijn er nu nog maar twee Engelsche Maarschalken, Prins Albert en Koning Leopold van België.

Een nieuw uurwerk.

Zeg eens, Moeder Kokangi! het is toch raar en lastig, dat gij geen klok hebt in de gelagkamer.

Moeder Kokangi. Wat zou ik er meê doen? Ik weet 's avonds altijd zeer goed hoe laat het is. Luister:

7 uur — de schoolmeester komt binnen, zegt goeijen avond, neemt zijne pijp van den schoorsteenmantel, stopt die vol Groninger baai, maakt de tang gloeijend, steekt aan, vraagt een glaasje klare met suiker, schopt onze hond uit den hoek van den haard en snuit zijn neus.

8 uur — de schoolmeester vraagt zijn tweede glaasje, zonder suiker, en terzelfder tijd komen binnen de snijder Wervelbeen, de sub-ontvanger Prik en de oudste zoon van smid Lorke. Deze drie spelen met den schoolmeester Knippeling een kaartje.

9 uur — beginnen zij verschil te krijgen en moet ik mijn man roepen om den vrede te herstellen. Terwijl zij kibbelen komen de gelagkamer binnen de beide zoons van den kerkvoogd van Roeren, de ondermeester Wip en de gepensioneerde wachtmeester Ros, zij roepen, „kaarten!" As je blieft, heeren! — „Vier glaasjes rood!" As je blieft, heeren! — Slecht gespeeld — in mijn kaart gekeken — trap mij niet op de teenen — stommen ezel . . . . . klets, pets, en dan slaat het juist

10 uur — de schoolmeester zet den bril af, Wervelbeen springt tusschen de vechtenden, Prik schopt dezen en geeuen tegen de schenen . . . . allen slaan links en regts in 't ronde en het einde van elken genoegelijken avond van elken dag is, dat de politie komt en met mijn man de gezamenlijke gasten de deur uitjaagt, en wel precies om

11 uur. — Dan sluiten wij, tellen het geld, eten een bordje brij en — gaan naar bed.

Wat zou ik, ik vraag het u, van Konkelen, doen met eene gelagkamer-klok?

Tarwe in mumiekisten en de Bijbel.

In den herfst van 't vorige jaar heeft men op het vrijheerlijk landgoed Hohenliebenthal (distrikt Schönau in Silezië) van den gezant von Küster, tarwekorrels gezaaid, welke uit eene mumiekist uit Egypte afkomstig waren, en die een verbazenden oogst hebben opgeleverd. De zaadkorrels, die voor ongeveer 3000 jaren zullen gewonnen zijn, heeft men nagenoeg allen zien opkomen. Uit elken korrel sproten 30 tot 45 krachtvolle halmen voort, bijna zoo zwaar als riet; terwijl de aren tusschen de 50 en 80 korrels bevatten. De inhoud van een kleinen eetlepel vol zaad bragt twee en half schepel koren voort. Of die vruchtbaarheid ook bij volgende oogsten zal voortduren, moet de ondervinding leeren. Hetzelfde feit heeft zich ook in andere oorden voorgedaan, en is een merkwaardig getuigenis van de voormalige vruchtbaarheid van Egypte, terwijl hij tevens eene bijdrage levert ter verklaring des Bijbels. In Egypte, namelijk, groeide de tarwe als aan struiken, zoodat uit eenen halm meerdere twijgen of aren opschoten, of iedere halm een bos aren vormde. Zoo zag Jozeph (1. B. Mozes, 41, 5, 6.) in den droom zeven vette aren uit eenen halm voortspruiten, als ook zeven magere, door den oostewind verbrande aren aan eene andere stengel. Dat zeven, dat *zooveel* vette aren uit *eenen* halm voortkwamen, was in Egypte niets buitengewoons, en daarin ligt ook niet het punctum *salicas* van den droom; want de droom van Jozeph, voor wat de zeven aren aan een halm betreft, was iets, dat in de werkelijkheid veelal voorkwam, daar men in den regel meer dan zeven aren aan eenen halm telde. Dit feit wordt ook door andere schrijvers gestaafd, aan welke men echter niet altijd geneigd was geloof te schenken. Tegenwoordig heeft die vruchtbaarheid in Egypte opgehouden. Alexandrië wordt voor het vruchtbaarste gedeelte van Egijpte gehouden, en Niebuhr vernam van een landman uit Alexandrië, dat hij gewoonlijk een zeventot vijftienvoudigen oogst inzamelde en slechts eenmaal een vier en twintigvoudigen oogst had gehad.

GEDENKSCHRIFTEN VAN EEN LONDENSCH POLICIEBEAMBTE.

(*Vervolg.*)

„Uw huwelijksplan?"

„Ja, wij waren eindelijk, niet zonder veel tegenstand van Ellens zijde, door, naar ik reden heb te gelooven, met heimelijk goedvinden van kapitein Bramston, overeengekomen, dat wij in stilte zouden huwen en ons naar het vaste land begeven, om daar te blijven, totdat de storm, die ongetwijfeld met vreesselijk geweld zou losbarsten, uitgewoed zou hebben. Over den afloop was ik niet bezorgd. Ik was de eenige zoon; mijne zusters — daarop kon ik rekenen — zouden wel met goed gevolg mijne zaak bij mijn vader bepleiten, en wij leefden dus allen in het genoegelijk vooruitzigt, dat eene algemeene verzoening na korten tijd wel zou plaats grijpen. Geld was echter een onmisbaar vereischte — geld om te trouwen, om naar Frankrijk te vlugten en daar misschien wel een geruimen tijd te kunnen leven. Het eenige middel om mij dit geld te verschaffen was, mijn vader in een goeden luim te brengen, door den schijn aan te nemen, van mij naar zijn wil te schikken. Ik zal hier in het voorbijgaan nog aanmerken, dat, zoo ik in staat ware geweest de schandelijke daad te bedrijven, waarvan men mij beschuldigd heeft, ik daartoe van de eerste oogenblikken af aan, dikwijls genoeg in de gelegenheid ben geweest. Telkens liet hij mij alleen in zijne eigene kamer, terwijl de sleutels in de geldkist staken, waarin zich gewoonlijk aanzienlijke sommen bevonden, niet alleen in banknooten, maar ook in goud, dat men niet zoo gemakkelijk op het spoor kan komen."

„Dat is eene zonderlinge nalatigheid bij zulk een naauwgezet en wantrouwend man als Mr. Hutton," merkte ik halfluid aan.

„Dat juist niet," hernam Mr. Edmund Webster met vuur, terwijl een hoog rood zijn bleek gelaat bedekte. „Het bewijst slechts, dat, ondanks al mijne gebreken en dwaasheden, niemand mij tot zulk eene misdaad in staat rekende."

„Neem mij niet kwalijk, Mr. Webster; ik wilde u niet beleedigen. Mijne opmerking was juist de bijna onwillekeurige uitdrukking eener gedachte, die mij plotseling inviel."

„Maar geheel tegen onze verwachting werd mijn vader niet vrijgeviger met zijn geld dan vroeger, en ik bemerkte weldra, dat hij voornemens was mij nog meer onder den duim te houden, tot zoo lang dat die gehaatte compagnieschap tusschen mij en Ellen Bramston een onoverkomelijke scheidsmuur zou hebben opgeworpen. Ik sprak dikwijls met Mr. Hutton over deze zaken met even weinig achterhoudendheid als ik nu doe, en ik moet zeggen, dat hij, hoewel angstig vermijdende den schijn aan te nemen alsof hij zich tegen mijn vader verzette, toch veel deelneming voor mijne plannen en bedoelingen aan den dag leide, zoodat ik het eindelijk waagde hem vijfhonderd pond ter leen te vragen, met welke som — maar ook niet minder — ik mijne ongeduldigste schuldeischers voldoen en mijn huwelijksplan ten uitvoer brengen kon. Hij weigerde dit echter ronduit, onder voorwendsel, dat mijn vader het toch vroeg of laat te weten zou komen."

En liet Mr. Webster u na dien tijd nog steeds in de gelegenheid u zelven te helpen, als gij het had willen doen?

„Wel zeker deed hij dat; maar wat maakt dat uit?" vroeg de jongman op eenigzins driftigen toon, terwijl zijn bleek gelaat weder vuurrood werd van toorn.

„Niets, sir, niets, vertel maar verder; ik ben geheel oor."

„Welaan dan! Met even weinig gevolg wendde ik mij nu tot andere geldschieters, totdat verleden maandag voor veertien dagen, toen ik toevallig op Mr. Hutton's plaats op de korenbeurs een oogenblik alleen was, een man van middelbaren leeftijd mij aansprak en vroeg, of ik die Mr. Edmund Webster was, die den vorigen Zaturdag bij Mr. Burtis in Bishopsgatestreet een brief had afgegeven, waarin hij tegen een wissel op zes maanden vijfhonderd pond ter leen verlangde. Gretig antwoordde ik ja, waarop Mr. Brown, gelijk hij zich noemde, vroeg, of ik den wissel reeds geschreven had, daar hij mij dan het geld zou ter hand stellen. Ik antwoordde verheugd, dat ik den wissel nog niet geschreven en ook geen zegelpapier bij mij had; zoo hij echter eenige oogenblikken wilde wachten, tot Mr. Hutton of een klerk kwam, dan zou ik er een halen en hem den wissel dadelijk geven. Na zich een oogenblik bedacht te hebben, antwoordde hij: „Ik heb heden morgen veel te doen, maar zal toch in de koffijkamer in den Appelboom op u wachten, haast u zooveel mogelijk en schrijf het papier op naam van Mr. Brown." Naauwelijks was hij drie minuten weg, toen een onzer klerken kwam. Ik ging dadelijk een papier koopen, vulde het in den winkel in, en begaf mij toen spoedig naar den Appelboom. Uitgenomen den hoek waar Mr. Brown zat, was de koffijkamer zeer vol; nadat hij den wissel ingezien en haastig verborgen had, duwde hij mij een pakje banknooten in de hand, zeggende: „Laat het geld niet zien, er zijn hier zooveel menschen. Gij kunt ze onder de tafel wel tellen." Dit deed ik, zij waren er — tien vijftigponds, en dadelijk bestelde ik eene flesch wijn. Mr. Brown zeide echter, dat hij te veel te doen had en verwijderde zich, in de haast mijn hoed in plaats van den zijnen opzettende.

„Gij kunt wel begrijpen, dat ik juichte over deze gelukkige wending mijner zaken, en hoe vreemd het u ook moge voorkomen, en mij ook nu voorkomt, zoo scheen het mij toen toch niets buitengewoon toe, dat een man, die mijn persoon niet kende, en die dus in het geheel niet weten kon, of ik ook de Edmund Webster was, dien hij zeide te zoeken, mij zoo maar dadelijk vijfhonderd pond in de hand duwde. De wijn, gepaard met de vreugde, die ik ondervond, maakte, dat ik zeer opgewonden was toen ik de herberg verliet, en ik vloog naar Marklane, om Mr. Hutton mijn geluk bekend te maken en zijn kantoor en den graanhandel voor altijd vaarwel te zeggen. Hij was niet te huis, en ik ging in zijne kamer zitten om te wachten tot hij zou komen. Ik twijfel er geenszins aan, dat ik, gelijk de klerk later getuigde, er zeer opgewonden uitzag, en het is ook volkomen waar, dat ik, na een uur wachtens, plotseling heenging, zonder dat het iemand bemerkte. Ik ging dadelijk naar Hampstead, sprak Miss Bramston en kwam met haar overeen, dat wij den volgenden morgen met dageraad naar Schotland en van daar naar Frankrijk vlugten zouden. Daarna begaf ik mij naar Regents-Park, waar ik het middagmaal gebruikte, mijne zusters alles meedeelde, behalve hoe ik het geld gekregen had. Tegen acht uur des avonds nam ik een huurrijtuig tot Haymarket, om daar eene reiskoets met vier paarden te huren en in de buurt eenige schulden te betalen. De postmeester kende mij niet, en ik moest dus het rijtuig tot St. Albans vooruit betalen, waarom ik hem dan ook een der vijftigponds banknoten gaf. Hij scheen niet verwonderd over de grootte der som, doch verzocht mij, mijn naam en adres op de keerzijde te schrijven, voor hij wisselde. Om te beletten, dat men op

het spoor zou komen, schreef ik op de banknoot „Charles Hart, Great Wimpolestreat", waarna de postmeester zich verwijderde.

(*Vervolg hierna.*)

VERSCHEIDENHEDEN OMTRENT RUSLAND.

Volgens de wet van 1682 hebben alle Russische Edellieden gelijke staatkundige en burgerlijke regten, zonder dat er eenig onderscheid gemaakt wordt tengevolge van hoogere of oudere titels. Een graaf heeft geen minder regt dan een prins, en het eenige onderscheid dat er tusschen hoogeren en lageren, ouderen of jongeren Adel bestaat, komt neder op een eeretitel, gegrond op een wapenregister, het *Fluwele Boek* genaamd, (omdat het in rood fluweel gebonden is) en hetwelk te Petersburg in de staatsarchieven bewaard wordt. Dienvolgens bestaat de Russische adel uit twee hoofd-afdeelingen, die welke een titel heeft en die welke een titel mist. In de eerste afdeeling onderscheidt men Prinsen *(Kniaz)*, Graven en Baronnen, terwijl de tweede afdeeling slechts twee klassen heeft, te weten de Edellieden die van vóór Peter den Grooten dagteekenen en die welke *daarna* in den adelstand verheven zijn. Vóór Peter den Grooten waren er geene andere Russische edellieden dan Prinsen, wier stamvaders souvereine regten hadden, doch de Czaar voerde het regt van verheffing tot Prins, Graaf of Baron in; beide laatste titels waren tot zijn tijd in Rusland geheel onbekend. Daarentegen had men er Boijaren.

De kern van den Russischen adel bestaat uit afstammelingen van *Rurik*, waarmede men ook gelijkstelt die van *Guédimine*. De eerstgenoemde was de oudst bekende Souverein van Rusland, een Noorman, die op het einde der IXde eeuw regeerde en wiens achterkleinzoon, de Heilige Wladimir, eene eeuw later († 1015) het geheele land tot het Christendom bekeerde. Guédimine was de souvereine vorst van Litthouwen in de XIVde eeuw.

In 1722 bepaalde Peter I bij eene wet, dat elk ambtenaar van zekeren rang, en elk militair officier, ter zee of te land, erf-adel verkrijgt van regtswege en zonder uitzondering. Elk soldaat kan een edelman worden; zoodra hij officier wordt is hij tevens edelman. Er is geen vrijzinniger instelling aanwijsbaar.

Van de afstammelingen van Rurik bestaan nog één en dertig geslachten; namelijk de prinsen Odoievsky, Koltsow-Massalsky, *Gortschakow*, Eletsky, Zoenizorodsky, Bariatinsky, Obolensky, Tufiakine, *Dolgoroky* (d. i. *Longimanus*), Stcherbatow, Viasemsky, Stchétinine, Zassekine, Sontzew-Zasseki, Skakovskoy, Morthine, Skekonsky, Luow, Prozorovsky, Doulow, Kozlovsky, Krapotkinie, Stchepine van Rostow, Kassatkine van Rostow, Lobanow van Rostow, Bélosselsky van Belozersk, Vadbolsky, Schéléschpansky, Oukhtomsky, *Gagarine* en Hilbow, terwijl door de vrouwen daartoe medegerekend worden de prinsen Romodanovsky-Ladyjensky, Volkonsky en Repuine-Volkonsky, te zamen 34.

Van Rurik stammen ook wel af de Tatistchew, Yerapkine, Rjevsky, Tolbonzine en Liapounow, maar hunne voorouders hebben afstand gedaan van den vorstelijken titel, toen zij hunne Vorstendommen, even als de anderen verloren.

Van Guédimine zijn slechts vier geslachten over, de prinsen Havansky, *Galitsyne*, *Kourakine* en *Troubetskoy*.

Van vreemden oorsprong, doch thans als *russische* prinsen erkend, zijn de geslachten Babitchew, Bagratione, Dadianow, Drouchi-Sokolinsky, *Metschersky*, *Ouroussow*, Poutianine, Tcherkasky, Tsitsianow en *Youssoupow*.

Eindelijk zijn vóór en na Peter de Groote tot prinsen verheven *Mentschikow*, (deze was de eerste, in 1707), Lapoukhine (1799), van Italie (1799) — vroeger graven *Souvorow* van Rijmnik, — Argoutinsky-Dolgorouky (1800), Saltykow (1814), (niet alle van dien naam zijn prinsen), *Barclay van Tolly* (1815), *Lieven* (1826), *Warschouw* (1831) — graven Paskévitch Erivansky-Kotchoubey (1831), Wassiltschikow (1839) en Czernyschew (1841); alzoo 59 geslachten van prinsen; geene andere worden als Russische prinsen erkend.

Er zijn thans drie Gortschakow die beroemd zijn. Michel, vroeger chef van den generalen staf onder Paskévitch, thans opperbevelhebber te Odessa, Peter, vroeger gouverneur-generaal van West-Siberie, en Alexander, de gezant te Weenen.

Basil Dolgorouky veroverde in veertien dagen de Krim onder Katharina de Groote en verkreeg den bijnaam *Krimsky*.

Alexander Menschikow was een banketbakker te Moscou en werd eerst kamerdienaar van Peter den Groote, daarna geplaatst bij de keizerlijke lijfwacht en spoedig generaal-opperbevelhebber. Hij betoonde groote en werkelijke diensten: schoon hij bijna niet lezen kon noch schrijven, toonde hij groote bekwaamheden, zoowel in het burgerlijk beheer als in het veld en men rekent hem tot de grootste mannen van Rusland. Bij den slag aan de Pultawa verwierf hij met eere den Veldmaarschalkstaf. Na den dood van Katharina I, in 1727, bestuurde hij het rijk voor den minderjarigen Peter II en verloofde zijne dochter Maria aan dien vorst; het kwam echter niet tot een huwelijk en de generalissimus werd verbannen naar Sibérie, alwaar hij tot in 1729, den ouderdom van zestig jaren bereikt hebbende, overleed.

De tegenwoordige admiraal, opperbevelhebber in de Krim, is zijn achter-kleinzoon, en Alexander genaamd. Hij wordt beschouwd als een der bekwaamste mannen van Rusland, dat aan hem zijne tegenwoordige marine, onder Czaar Alexander vervallen, te danken heeft.

Van de zestig grafelijke familien zullen wij enkel de volgende opnemen: Tchérémétew, Apraxine, Tolstoy, Munnich, Saltikow, Boutourline, Panine, Potemkine, Fersen, Woronsow, Woronsow-Daschkaw, Pahlen, Rastopschine, Orlow, Orlow-Denisow, Tatistchew, Platow, Beningsen, Pozzo di Borgo, van Toll, Cancrine, Benckendorf, Kisselew, Kleinmichel en Osten Sacken uit Koerland.

Toen Peter I de Strélitzen deed schavotteren, stond de Czaar zelf daarbij en één hunner, Jan-de-Arend (orël) genaamd, een jongman, op zijne beurt geroepen om onthoofd te worden en voor zijne voeten het hoofd van een kameraad vindende liggen, schopte het weg, zeggende: *ik moet hier toch ook plaats hebben!* Dit trof den Czaar zóózeer, dat hij hem genade schonk en in een regiment plaatste, waar hij weldra officier en mitsdien Edelman werd. Hij is de stamvader der graven Orlow. Zijn kleinzoon Gregorius was één der minnaars van Catharine II, die hem met zijne vier broeders in den gravenstand verhief (1762). Drie hunner stierven zonder wettige afstammelingen; Alexis, één der moordenaren van Peter III, heeft ééne dochter nagelaten, die niet gehuwd is, ofschoon zij een der meest kolossale vermogens van Rusland bezit. Wladimir liet één zoon na, die in 1826 kinderloos overleed. De tegenwoordige Orlows zijn natuurlijke kinderen van graaf Theodoor, aan welke Catharina II adeldom en den naam verleende.

MENTSCHIKOFF. — ORLOFF. — NESSELRODE.

Wij ontleenen aan een geschrift van den bekenden Russischen emigrant Iwan Golowin, onlangs onder den titel van *The Nations of Russia and Turkey and their Destiny* uitgegeven, de volgende karakteristiek van drie der voornaamste Russische Staatsmannen, den prins Mentschikoff, den graaf Orloff en Nesselrode.

„De tegenwoordige minister van marine", zegt hij van den eersten hunner, „is de steunstok van keizer Nicolaas, en bekend om zijne geestige gezegden en waaghalzerij. Eene Fransche kunstrijdster, die door hare behendigheid de bewondering van geheel Petersburg tot zich trok, werd in het paleis van den grootvorst Michaël geroepen, waar het haar gelukte een stug paard te temmen, dat anders den besten ruiter uit den zadel ligtte. „Gekheid!" riep Mentschikoff, „dat kan ik ook!" sprong, zijne jaren vergetend, op het onstuimig dier, werd er afgeworpen, en brak beide voeten, hetgeen hem geruimen tijd aan het ziekbed kluisterde. De verovering van Anapa bevestigde zijn krijgsmansroem. Bij Varna rolde hem een matte kanonskogel over den voet, terwijl hij bezig was een snuifje te nemen. Hij bezit talent, maar onbetwistbaar nog meer eerzucht. Dikwerf ziet men hem te Petersburg in zijn zeemansuniform, met zijne grijze haren, bleek gelaat en een ontzagljiken militairen knevel rond rijden. — Van graaf Orloff verhaalt de schrijver, dat hij een der grootste en sterkste mannen in Rusland, en uit dien hoofde de lieveling des keizers is. Hij was het, die in 1829 het verdrag van Adrianopel sloot. Ten jare 1831 werd hij naar Staraia Russia gezonden, om een opstand in de militaire koloniën te dempen. Bij deze gelegenheid doodde hij een jong soldaat, die uit het gelid trad, om hem de redenen van de ontevredenheid der troepen uiteen te zetten, met een vuistslag. Dusdanig bewijs van persoonlijke kracht maakte een zoo geweldigen indruk op dit oorspronkelijk volk, dat het oproer van stonde af aan een einde nam, en 12,000 soldaten naar Siberië vertrekken moesten. Van de beschuldiging, dat hij den graaf Diebitsch en den grootvorst Konstantijn vergiftigd zou hebben, wordt de graaf door den schrijver vrijgesproken. — Karel Albert graaf van Nesselrode werd, in het jaar 1770, aan boord van een Engelsch schip geboren, toen het op het punt stond om de haven van Lissabon binnen te loopen. Zijne ouders waren Duitschers in Russische dienst, en daar zich geen Protestantsch geestelijke op het schip bevond, werd hij naar den ritus der Anglicaansche kerk gedoopt. Engeland kan hem dus onder zijne burgers tellen. Paus Gregorius XVI zeide eens, toen hij een bezoek van den graaf te Rome verwachtte: „Ik moet een oog op den heer Nesselrode houden; want hij vereenigt vier of vijf nationaliteiten in zijn persoon." De verwanten van den Russischen minister van staat zijn Westfaalsche graven en graven van het Duitsche rijk. Dit is de reden, waarom hij zelf steeds geweigerd heeft Russische titels te aanvaarden. Hij was oorspronkelijk voor de zeedienst bestemd, maar ten gevolge eener opmerking van keizer Paul, die zeide, dat in zijn hoofd de fijne toestel zat voor een diplomaat, wijdde hij zich aan de diplomatieke carrière. De schrijver verhaalt van hem, dat hij nooit Russisch geleerd heeft, en over 't algemeen niet van de Russen houdt, terwijl hij steeds voor de belangen van Duitschland partij trok (!). Op het Weener congres zou hij Pruissen niet minder goede diensten bewezen hebben, dan Hardenberg; en evenzeer was hij Oostenrijk in 1849 behulpzaam, door den keizer tot de gewapende bezetting van Hongarije te doen besluiten. Zijne Anglicaansche geloofsbelijdenis en zijn haat tegen het liberalismus hebben hem tot vijand van den Griekschen opstand gemaakt, en zelfs wil men, dat hij de laatste dagen van den keizer Alexander vergald heeft, door hem de Grieksche revolutie als „den stookhaard van het liberalismus" voor te stellen. In diplomatieke talenten, meent de schrijver, dat Metternich en Pozzo di Borgo onbetwistbaar den graaf van Nesselrode overtreffen.

ALLERLEI.

Amerikaansche huwelijks-advertentie.

Ik ben juist twintig, en wil niet trouwen voor ik twee jaar ouder ben. Ik kan doen en doe ook gaarne allerlei huishoudwerk, van taarten en broodmaken, tot hemden wasschen toe; ik ken alle soorten van handwerken, van borduren tot linnen pantalons maken; ik kan schaatsrijden, rijden, dansen, zingen, pianospelen, spinnen en al wat men met regt van mijne sekse verwachten kan. Wat het rijden betreft, mag iedere man, die lust heeft, komen, met twee paarden, waarvan hij mij een moet laten uitkiezen, en tien voet vooruit geven, en als hij mij dan op de eerste mijl inhaalt, ben ik de zijne, zoo niet, dan is het paard voor mij. Let wel! ik geloof aan hydropathie en gebruik geen koffij en thee, ook draag ik geen corsetten, maar mijn man kan het doen zoo hij verkiest. Ik geloof aan de „regten der vrouw," maar geloof ook dat ik geen regt heb mij te bemoeijen met de politiek of met de zaken der mannen in het algemeen, evenmin als de mannen het regt hebben zich in de onze te mengen. Wat het uiterlijk betreft ben ik groot noch klein, dik noch mager, maar ik ben juist zooals ik gemaakt ben. Ik heb nooit getracht mijne gestalte of complexie te veranderen, wijl ik daarmeê volkomen tevreden ben. Kwasten noemen mij schoon, de jongelui die ik met een glimlachje vereer, zeggen dat ik het toppunt van volmaaktheid ben; zij die ik met een donker gelaat aanzie, noemen mij „'s duivels schaduw," maar mijne vrouwelijke kennissen „Molly" en mijn oom „Tom." Zoo ik trouw zal het zijn met een man die niet drinkt, rookt of vloekt. Hij kan jong zijn of oud, mooi of leelijk, arm of rijk, maar niet in den hoogsten graad. Hij moet eene goede opvoeding genoten hebben. Hij moet ijverig zijn en in staat zich zoo te gedragen, dat een ieder hem lijden mag; zijn aard en humeur moeten mij bij nadere kennismaking in alle opzigten bevallen. Na ons huwelijk moet hij mij de inspraak van mijn geweten laten volgen, mits ik zijne regten niet met voeten treede.

—

De Man. (woedend boos.) „Gij doet wat ik u beveel. Bedenk altijd dat de vrouw aan den man gehoorzaamheid *schuldig* is."

De Vrouw. (zeer bedaard een kop koffij inschenkende.) „Ik weet, Belsazar, dat ik u gehoorzaamheid *schuldig* ben en ik blijf u die ook *schuldig*."

—

Karel staat voor eene kaart en zijne Emma achter hem. Hij is verdiept in gedachten, ziende op de Krim, en hij had er zijn woord opgegeven, dat hij Emma geen zoen zou geven voor Sebastopol was ingenomen. Emma fluistert hem schalks lagchend iets in 't oor. Hij keert zich om en geeft haar, teederlijk omhelzende, een hartelijken kus. „Eene teleurstelling te meer voor de geallieerden!" mompelde zij triomfantelijk.

—

Een Ier kocht een varken om het vet te mesten. Op den eenen dag voerde hij het boven mate en op den anderen dag liet hij het vasten. Toen men hem vroeg, waarom hij zoo handelde, antwoordde hij: ik wil goed doorwassen vleesch, nu een laagje spek, dan een laagje vleesch, en daarom is het voor mijn zwijntje van daag volop en morgen niets.

—

Een man met veel hoogmoed en weinig geld liet nooit een gat in zijne kousen stoppen. Toen men hem daarvan de reden vroeg, antwoordde hij: „een gat in de kous kan de grootste heer elk oogenblik bij toeval krijgen en dat is dus geen schande, maar een gestopte kous is een duidelijk zigtbaar teeken van armoede."

—

Op de Amerikaansche kindertentoonstellingen wordt, nadat de kinderen gewogen en gemeten zijn, een onderzoek naar hunne zedelijke en verstandige eigenschappen ingesteld. Ten eerste wordt gevraagd of het kind 's nachts schreit en papalief in den slaap stoort, dan wel of het als een engel gaat slapen? 2. Houdt het meer van zijne mama dan van iemand ter wereld, uitgezonderd papa, broeders, zusters, tantes, oomen, nichten en neven, of schreit het om de kindermeid als het bij mama is? 3. Schopt het zijne sokken uit? 4. Steekt het zijn lieve vingertjes in de oogen van poes of in de neusgaten der bezoekers? 5. Zuigt het de verw van zijn mooi speelgoed? 6. Schreeuwt het om de mooije prenteboeken en scheurt het de mooije prenten er uit? 7. gaat het op den grond liggen schreeuwen, omdat de kindermeid het niet op den arm wil nemen en in de hoogte laten dansen? 8. Wil het de kaarsvlam vangen en in zijn mondje nemen? 9. Schreit het als zijne nagels gesneden worden.

REKENVOORSTELLEN.

XLVI. Twaalf studenten, in eene herberg hunnen maaltijd houdende, vragen den waard, hoeveel zij betalen moeten voor zooveel maaltijden als zij aan de tafel van plaats konden veranderen. De waard eischt ƒ 12000. Hoeveel heeft hij te weinig geeischt als elken maaltijd op ƒ 7.20 gerekend is?

XLVII. Twee jongelingen vraagden na elkander aan eenen grijsaard hoe oud hij was. De eerste kreeg ten antwoord $\frac{16}{\triangle}$ en tot den anderen werd gezegd $\frac{\triangle}{25}$ van eene eeuw; bereken hieruit hoeveel jaren de oude man bereikte.

XLVIII. Van zeker getal A B C D E F het omgekeerde F E D C B A aftrekkende, is het verschil 110889. Wanneer nu A + F = 11, B + E = 7 en C + D = 3 is, vraagt men dit getal.

OPLOSSINGEN.

No. XXXI. X = 64. 3 X 3 = 2 X 2 4 X 4 = 9. X = 16. No. XXXII. Dit moet iemand zijn, die den 29 Febr. in het laatste schrikkeljaar eener eeuw geboren is, waarop geen eeuwjaar volgt dat een schrikkeljaar is. Zulke jaargetallen zijn 1096, 1296, 1396, 1496, 1696, 1796 enz. Wanneer nu iemand den 29 Febr. van een dezer jaren geboren is, beleeft hij op den ouderdom van 8 jaren zijnen eersten verjaardag, en kan dus nog 3 jaren ouder worden zonder zijnen geboortedag te beleven. No. XXXIII. Daar dit woord uit 11 letters bestaat kan men het 1 × 2 × 3 × 4 × 5 × 6 × 7 × 8 × 9 × 10 × 11 = 39916800 maal omzetten. No. XXXIV. *Korenaren.* No. XXXV. *Stoete en Snoek.* No. XXXVI. *De herberg.*

GEDRUKT BIJ [illegible] TE ASSEN.